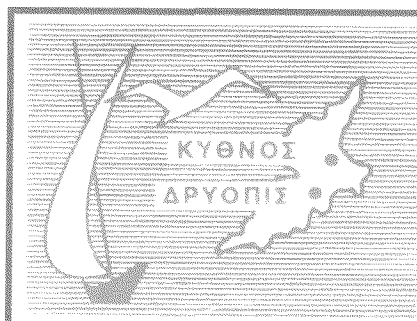

Θεσμικά Νέα

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 387
ΕΤΟΣ 54ο

Κωδικός 2873

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ -
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ -
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010

Αποστέλλεται Δωρεάν

Γραφεία:

Λάρνακος & Αμμοχώστου 2
ΑΙΓΑΛΕΩ 122 41
ΤΗΛ.: 210/5904.662

Το φετινό ημερολόγιο του Συνδέσμου

- ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ -

Το καλαίσθητο ημερολόγιο του Συνδέσμου παρουσιάστηκε και φέτος στην ωραία γιορτή του κοψίματος της πίτας, που έγινε στην κατάμεστη αίθουσα του ευρύχωρου συνδυαστικού κτηρίου, κληροδοτήματος των κτιρίων Θερμιωτών. Σε κάτι τέτοιες ευχάριστες στιγμές, που τα πρόσωπα των παιδιών αντανακλούν τη χαρά της ζωής καθώς ψάλλουν τα κάλαντα, αισθάνεται κανείς έντονη την παρουσία αυτών που μας άφησαν όχι μόνο χρόνους, αλλά και το έργο τους να μας υπενθυμίζει το μέγεθος της ευγενούς προσφοράς τους.

Ξεκινώ αυτό το σχόλιο για τους δύο βασικούς συντελεστές του ημερολογίου, ακολουθώντας τη σειρά με την οποία εμφανίστηκαν κατά την παρουσίαση. Ο Δημήτρης Ε. Βιτάλης, φοιτητής της Αρχιτεκτονικής που επιμελήθηκε το φωτογραφικό υλικό, δεν μας εντυπωσίασε μόνο με τη ζωντάνια του, αλλά και με τον μεστό λόγο του ανθρώπου που έχει ψιάξει τα πράγματα σε βάθος, δίνοντάς μας τη δυνατότητα να δούμε τη γενέτειρά

μας Δρυοπίδα με τη διεισδυτική ματιά του σύγχρονου αρχιτέκτονα. Ο Δημήτρης, με την ευαισθησία που τον διακρίνει, δεν παραμένει στα επιφανόμενα, δηλαδή στην εικόνα μιας Δρυοπίδας - «ντεκόρ», αλλά προχωρεί σε μια βαθύτερη θεώρηση, παρουσιάζοντας το χωριό μας ως έναν οικισμό που έχει εξυπηρετήσει συγκεκριμένες λειτουργίες, μεταβαλλόμενες στο διάβα του χρόνου.

Ο φακός του δεν προσπαθεί να εντυπωσιάσει εστιάζοντας πάνω σε γραφικότητες, πολλές από τις οποίες έχουν υποστεί μόνιμες αλλοιώσεις με τη συχνά βίαιη και χωρίς περίσκεψη προσαρμογή τους στον σύγχρονο τρόπο ζωής. Βασικό του μέλημα είναι να ξύσει την επιφάνεια των πραγμάτων, κάνοντάς μας κοινωνούς των δικών του προβληματισμών, καθώς αρχίζει το σεργιάνι στις γειτονιές της Δρυοπίδας. Τόσο με τον φακό του όσο και με τον προφορικό του λόγο μας προειδοποιεί πως θα ήταν μεγάλο λάθος να δούμε τις γειτονιές ως επί μέρους στοιχεία που απλώς συνδέονται μεταξύ τους. Τα σοκάκια, οι μικρές πλατείες, τα καταστέγια, οι αυλές και οι κατοικίες αποτελούν οργανικά στοιχεία ενός ενιαίου συνόλου, που ακόμα και σήμερα εξακολουθεί να υπάρχει σαν ζωντανός οργανισμός, όπου ο ιδιωτικός χώρος είναι άρρηκτα δεμένος με τον δημόσιο.

Το σπίτι δεν σταματά στην πόρτα που βγάζει στην αυλή, ούτε και η αυλή σταματά στον δρόμο. Εμείς οι πιο μεγάλοι ασφαλώς θυμόμαστε πως η πάστρα της αυλής δεν υπολείπεται εκείνης του δρόμου που περνούσε απόξω. Το σκούπισμα ήταν καθημερινή υπόθεση της νοικοκυράς όπως και το άσπρισμα, τουλάχιστον μια φορά τη βδομάδα. Γι' αυτό και οι ασπρισμένοι αρμοί των πλακών προεξείχαν ανάγλυφοι ύστερα από την επανειλημμένη επάλειψη με τόσο ασβέστη. Το ίδιο και οι στρογγυλεμένες γωνιές των τοίχων κλπ. Αυλόπορτες δεν υπήρχαν για να εμποδίζουν την ελεύθερη είσοδο από τον δρόμο. Εκεί

ξεδιπλώνονταν το κουβάρι της καθημερινότητας, με τις νοικοκυρές να κάθονται στις πεζούλες και να κουβεντιάζουν κάνοντας ρόκα ή πλέκοντας. Αλλά μήπως και το παιχνίδι στο οποίο παιδιά και νέοι αναμετρούσαν τις δυνάμεις τους, τα «γυαλάκια», δεν γινόταν στις πεζούλες; Όπως και η «εταιρεία»; - «Αχ μωρέ παλιοτούρκαρε, πάλι μου πάτησες τα λειμμένα. Θα σε βάλω στον πατέρα σου μωρέ που θα 'ρχει το βράδυ», ήταν η πιο συνηθισμένη «φοβέρα».

Δημήτρη, το σεργιάνι που μας κάλεσες να κάνουμε στις γειτονιές της Δρυοπίδας δεν μας έκανε απλώς να νοσταλγίσουμε τα παιδικά μας χρόνια, που, αλοίμονο, πέρασαν ανεπιστρεπτί. Συνδέοντας το χθες με το σήμερα χωρίς εξωραϊσμούς, έκανες το ταξίδι στον χώρο και στον χρόνο να 'ναι αληθινό. Εύγε σου.

Η συμβολαιογράφος Μαριέττα Παπαμακαρίου-Φίλιππα (Μ.Π.-Φ.), που συνέγραψε τα κείμενα, αναφέρεται στη Δρυοπίδα της χρονικής περιόδου 1834-1960, ξεκινά δηλαδή από τη χρονολογία που εκδόθηκε το σχετικό Βασιλικό Διάταγμα, επί Όθωνος, για την ίδρυση του ομώνυμου Δήμου, ο οποίος μαζί με τον Δήμο της Κύθνου (Χώρας) σχημάτισαν την Επαρχία Κύθνου. Ο υπότιτλος «χρόνια αλληλεγγύης και δημιουργίας» υποδηλώνει ότι το τερματικό χρονικό όριο του 1960 δεν έχει επιλεγεί αυθαίρετα. Ο αναγνώστης υποψιάζεται ότι για να βρει απάντηση στο εύλογο ερώτημα του θα πρέπει να διατρέξει ολόκληρο το κείμενο με τις δεκατέσσερις του ενότητες. Υποψιάζεται, δηλαδή, από την αρχή, ότι δεν έχει μπροστά του ένα συνηθισμένο πληροφοριακό κείμενο, στο οποίο παρουσιάζονται μόνο τα σημαντικά πρόσωπα ή και τα γεγονότα που άφησαν τη σφραγίδα τους στον τόπο καταγωγής της συγγραφέως. Είναι φανερό πως το κύριο της μέλημα είναι να μιλήσει, μέσα από την πολυεπίπεδη προσέγγιση που επιχειρεί, για την ίδια τη ζωή στο χωριό, σε μια εποχή που

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελίδα

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Τακτικής Γενικής Συνέλευσης

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Δρυοπιδίων Κύθνου (Θερμιά), προσκαλεί τα μέλη του στην Τακτική Γενική Συνέλευση, που θα γίνει στις **8 Μαΐου 2011**, ημέρα **Κυριακή** και ώρα 10.30 π.μ., στην αίθουσα της Πατριωτικής μας Στέγης, Λάρνακος και Αμμοχώστου 2, Αιγάλεω, με θέματα:

1. Ενημέρωση πεπραγμένων της Διοίκησης.
2. Ενημέρωση για το θέμα «Κανάλας».
3. Παραθερισμός στα Συνδυαστικά Δωμάτια Κανάλας.
4. Βράβευση των νέων εισαχθέντων συμπατριωτών στα ΑΕΙ & ΤΕΙ.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

ΕΙΡΗΝΗ ΜΠΟΥΚΗ - ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Η Γεν. Γραμματέας

ΕΛΕΝΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΤΟ Δ.Σ. του Συνδέσμου προσκαλεί τους συμπατριώτες που εισήχθησαν εφέτος στα ΑΕΙ και ΤΕΙ να προσέξουν στην Γενική Συνέλευση στις 8 Μαΐου 2011, για την βράβευσή τους.

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟ-ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΜΑΣ

Στις 23/1/2011 έγινε - όπως κάθε χρόνο φυσικά - στην Πατριωτική μας Στέγη, μέσα

τις Αιγαίου Σύμβουλος κ. Αντώνης Κοκκιασμένος, η Αντιπρόεδρος κ. Ειρήνη Βιτάλη,

στην κατάμεστη, κυριολεκτικά, από κόσμο αίθουσα, η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας μας και η παρουσίαση του φετινού μας ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ 2011.

Παρέστησαν: Ο υφυπουργός Οικονομίας κ. Παν. Ρήγας.

Ο Δήμαρχος Αιγάλεω κ. Χρ. Καρδαράς, οι Δημοτικοί σύμβουλοι Αντώνης Γκίνης και Λίτσα Βασάλου.

Ο Δήμαρχος Κύθνου κ. Μαν. Φίλιππας, ο Πρόεδρος του Τοπ. Διαμ. Χώρα κ. Βασάλος, οι Δημοτ. Σύμβουλοι Κώστας Φιλιππίδης, Κατερίνα Φίλιππα, Νικόλαος Γιαννιτσάκης και Σταμάτης Βιτάλης.

Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Κυθνίων και Περιφέρειας Νο-

τις Σύμβουλος του Δ.Σ. κ. Μοσχούλα Ψαρά.

Ο πρώην Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Κώστας Γονιδάκης. Οι πρώην Δήμαρχοι Κύθνου κ. Γιώργος Μαρτίνος και Αντώνης Ζαμπέτας.

Ο καθηγητής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Νίκος Μαρτίνος.

Ο Πρόεδρος του Εξωραϊστικού Συλλόγου Μέρικα κ. Κοσμάς Φίλιππας.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Οικιστών Κανάλας κ. Νικ. Βιτάλης.

Η προϊσταμένη του δ/ν ΚΑ-ΠΗ Αιγάλεω δις Ελένη Παγώνη.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αγ. Στεφάνου κ. Γιώργος Ζαμπέτας και η Ταμίας κα Μαρία Μαρτίνου - Καλλιλα, ο κ. Γιάννης Μαρτίνος (Συμπεθερούλης). Ο κ. Δημ. Βιτάλης αξ/κός Π.Ν. ε.α., η Βάσω Φραγκουλάκη και η φιλόλογος ιστοριογράφος κα Πόπη Ξανθάκη Παπαγεωργίου.

Η αίθουσα ήταν όσο ποτέ άλλοτε κατάμεστη και παρόν-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελίδα

ΕΥΧΕΣ

Πιστεύω πως το ομορφότερο κομμάτι της Ελλάδας μας βρέχεται από το πέλαγος του Αιγέα.

Γι' αυτό μνημήθηκε και από τους ποιητές!

Χωρίς τις Κυκλάδες, θα ήμασταν πιο φτωχοί, λιγότερο χρωματιστοί. Το χρώμα δεν βάφει μονάχα τα παραθυρόφυλλα, μπαίνει στην εκφορά του λόγου, στο τραγούδι, στην καθημερινότητα στην ψυχή των ανθρώπων.

Είμαστε τυχεροί που καταγόμαστε από τα Θερμιά! Και έχουμε την δική μας Πατριωτική Στέγη, που συναντιόμαστε και δημιουργούμε!

Δεκέμβριος 2010

«Τότε είπε και γεννήθηκεν η θάλασσα

και είδα και θαύμασα
και στη μέση της έσπειρε κόμους μικρούς

κατ' εικόνα και ομοίωσή μου.

Ίπποι πέτρινοι με τη χαιτή ορθή
και γαλήνιοι αμφορείς
και λοξές δελφινιών ράχες...»

Οδυσσέας Ελύτης

«Συγχαρητήρια για την επιτυχή έκδοση του φετινού ημερολογίου»!!!

Εύχομαι καλή, δημιουργική Χρονιά

ΠΟΠΗ ΜΑΡΤΙΝΟΥ ΦΙΛΙΠΠΑ

★ ★ ★ ★

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Κυθνίων, σας ευχαριστεί για την συμμετοχή σας και τη συνεχή υποστήριξή σας στο Σύνδεσμο και σας εύχεται Χαρούμενο και Ευτυχισμένο το 2011.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΚΚΙΑΣΜΕΝΟΣ

Ο Γεν. Γραμματέας

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΒΛΑΣΤΑΡΗ

Κοινωνικά Νέα

ΓΑΜΟΙ

★ Η κα **Κωνσταντίνα Παπαδάκη**, σύζυγος του **Γιάννη Αντ. Φίλιππα**, γέννησε κοριτσάκι στην Αθήνα.

★ Η κα **Μαρία συζ. Κων. Δρουγγάση** (κόρη της Άννας και Γιάννη Ξυράφη και εγγονή του Γιάννη του Σταμάτη Βιτάλη), γέννησε κοριτσάκι στην Αθήνα.

★ Η κα **Καλλιόπη συζ. Παναγ. Παπαθανασίου** (κόρη της Κατίνας και του Γιάννη Φίλιππα - Σοφαζτή), γέννησε αγοράκι στην Αθήνα.

★ Η κα **Στέλλα Νικ. Γιαννιτσάνη**, γέννησε κοριτσάκι στην Αθήνα.

★ Η κα **Μαρία Κων. Κωλέττα**, γέννησε αγοράκι στην Αθήνα. Ο Σύνδεσμός μας τους εύχεται ολόψυχα να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

◆ Βαπτίστηκε στην Κανάλα το κοριτσάκι του κ. **Δημήτρη Παντελίδη** και της **Καλλιόπας Μπουρίτη** (το γένος Κατ. και Νικ. Μπουρίτη) και ονομάστηκε **Καλλιόπη**.

◆ Βαπτίστηκε στην Αθήνα το αγοράκι του **Γιώργου** και της **Φωτεινής Τζιωτάκη** και ονομάστηκε **Μιχάλης**.

Ο Σύνδεσμός μας τους εύχεται ολόψυχα να τους ζήσουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

● Αρραβωνιάστηκαν στη Δρυοπίδα ο κ. **Κώστας Νικ. Ζαμπέτας** και η δις **Γιώτα Γρηγορίου**.

● Αρραβωνιάστηκαν στην Αθήνα η **Μαριέττα Γ. Μαρτίνου** (του Αξά) και ο κ. **Παναγιώτης Μπίτσικος**.

Ο Σύνδεσμός μας τους εύχεται κάθε ευτυχία.

ΓΑΜΟΙ

★ Παντρεύτηκαν στην Εκάλη ο κ. **Χρήστος Κατωμιχελάκης** και η δις **Κατερίνα Μιχ. Μίτζολη**.

★ Παντρεύτηκαν στην Αθήνα ο κ. **Κων/νος Δημ. Ψαρράς** και η δις **Άννα Μιχ. Μανώλικα**.

★ Παντρεύτηκαν στην Αθήνα ο κ. **Αντώνης Ζαμπέτας** και η δις **Μαρία Προφυλλίδου**.

★ Παντρεύτηκαν στην Αθήνα ο **Επαμεινώνδας Δοξάκης** και η **Κατερίνα Αγγ. Φιλιππαίου**.

Ο Σύνδεσμός μας τους εύχεται κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

■ Πέθανε στην Αθήνα στις 29 Νοεμβρίου, μετά από τροχαίο δυστύχημα, ο **Ιωάννης Μανώλικας**, ετών 82.

■ Πέθανε στην Αθήνα, η **Κούλα χήρα Δημ. Καλλιλά**, ετών 82.

■ Πέθανε στην Αθήνα, ο **Αλέκος Μάρκου Λουλούδας**, ετών 86 (Λαουτιέρης).

■ Πέθανε στην Αθήνα στις 13 Δεκεμβρίου 2010, η **Μπίλιω Ναούμ** (κόρη του Δημ. Ζαμπέτα και της Αικατ. Μπουρίτη).

■ Πέθανε στην Αθήνα η **Άννα Δημ. Γαρδέρη**.

■ Πέθανε στην Αθήνα ο **Κώστας Σωτηρόπουλος**, σύζυγος Ευαγγελίας Γ. Φίλιππα (- Βενζινά), ετών 58.

Ο Σύνδεσμός μας συλλυπείται τους οικείους.

ΔΩΡΕΕΣ

◆ Εις μνήμη της **Μπίλιω Ναούμ**, (κόρης του Δημ. Ζαμπέτα και της Αικ. Μπουρίτη) τα παιδιά της προσέφεραν 100 ευρώ, υπέρ των έργων του Συνδέσμου.

◆ Η κα **Αγγελική Μαρτίνου** προσέφερε 100 ευρώ εις μνήμη του πατέρα της Ιωάννου Μαρτίνου, Αντιπλοιάρχου Π.Ν. και των θειών της Τζένης και Μαίρης Δελαβίνια, υπέρ των έργων του Συνδέσμου.

◆ Η κα **Πόπη Κώνστα** προσέφερε εις μνήμη της Φρόσως Λαρεντζάκη, υπέρ των έργων του Συνδέσμου.

◆ Η κα **Ειρήνη χήρα Φραγκίσκου Γονιδή** προσέφερε 35 ευρώ εις μνήμη του συζύγου της, υπέρ των έργων του Συνδέσμου.

◆ Ο κ. **Μπέλλης Γεώργιος**, Αντιστράτηγος ε.α. προσέφερε 200 ευρώ, υπέρ των έργων του Συνδέσμου.

◆ Ο κ. **Φιλιππαίος Κώστας**, προσέφερε 200 ευρώ, υπέρ των έργων του Συνδέσμου.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΕ ΕΙΔΟΣ

● Ο κ. **Δημήτριος Κων. Κυριακόπουλος** (Μιμίκος) ψυκτικός, επισκεύασε το κεντρικό κλιματισμό της Πατριωτικής Στέγης και την αμοιβή του (100) ευρώ, προσέφερε υπέρ των έργων του Συνδέσμου.

● Ο κ. **Γιάννης Εμμ. Γονιδής**, προσέφερε διάφορα σνακ στην Παιδική γιορτή του Συνδέσμου μας.

● Ο κ. **Γιώργος Γεωργούλης** που διατηρεί στην Κύθνο παραδοσιακό Αγγειοπλαστείο προσέφερε στο Σύνδεσμο 60 κούπες για τα παιδιά και στους οργανοπαίκτες, κατά την γιορτή της πίτας που έλαβαν μέρος στα Κάλαντα.

● Οι αδελφές **Ειρήνη** και **Αλίκη Τσοούση - Παπαμακαρίου** προσέφεραν όλα τα εδέσματα στην παιδική γιορτή, της 19 Δεκεμβρίου 2010.

Συνεχίζονται οι δωρεές στη μνήμη **Γεωργίας Γεωργούλη** για το Λαογραφικό

Για την επισκευή και αναπαλαίωση του Λαογραφικού του Συνδέσμου στην Δρυοπίδα:

→ **Γιαννούλης Καλλιλάς**, στη μνήμη της μητέρας του Μαριέττας Καλλιλά 500 ευρώ.

→ **Ιωάννης και Ειρήνη Μπουρίτη**, στη μνήμη Γεωργίας Γεωργούλη 200 ευρώ.

→ **Σταμάτης Βιτάλης** και **Άννα Μαρτίνου**, στη μνήμη της θείας τους Μαρίας Νικολάου Βιτάλη 50 ευρώ.

Προσφορά για το Λαογραφικό (αντί στεφάνου)

Οι κάτωθι οικογένειες προσέφεραν για το Λαογραφικό της Δρυοπίδας, εις μνήμη του **Ιωάννη Πετρ. Μανώλικα**, το ποσό των 500 ευρώ: Ο Σύλλογος της Επισκοπής, οικογ. Σοφίας Γραμματικού, οικογ. Μιχάλη Θεοδωράκη, οικογ. Μανώλη Πατεστή, οικογ. Πέτρου Μανώλικα, οικογ. Δημητρίου Λεβαντή, Μαριέττα Γεωργούλη, οικογ. Μαρτίνου Γεωργίου (Γαλίφου), οικογ. Μανώλη Μήλα, οικογ. Καλλιόπης Φίλιππα, οικογ. Κώστα Μπουρίτη (Γιοκαράκη), οικογ. Φραγκίσκου Α. Ζαμπέτα, οικογ. Μιχαήλ Εμ. Μαρτίνου, Καλλιόπη Μανώλικα, οικογ. Αντωνίου Βασάλου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε από ψυχής όλους τους φίλους και συγγενείς, που μας συμπαράσταθηκαν με ιδιαίτερη αγάπη στο βαρύ πένθος μας, από τον ξαφνικό και άδικο χαμό του πολυαγαπημένου μας συζύγου - πατέρα και παππού **Γιάννη Μανώλικα**.

Η οικογένειά του.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

◆ Στην ανηψιά μας, **Νίκη Τσιρδήμου**, ευχόμαστε συγχαρητήρια και λαμπρή σταδιοδρομία, για το πτυχίο της Δικηγόρου που απέκτησε αποφοιτώντας από τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Και σε ανώτερα. Με πολύ αγάπη.

Οι θείοι σου
ΓΙΩΡΓΟΣ και ΕΙΡΗΝΗ ΤΣΙΡΔΗΜΟΥ

◆ Η **Ματίνα Βασ. Λαρεντζάκη**, αποφοίτησε από τη Σχολή Επαγγελματιών Υγείας και Πρόνοιας του Τμήματος Λογοθεραπείας Ιωαννίνων, εργάζεται ως λογοθεραπεύτρια και είναι μέλος του Συλλόγου Επιστημόνων Λογοπαθολόγων, Λογοθεραπευτών Ελλάδος. Τηλ. 6942 823.331, 6976 752.594.

Οι γονείς, η αδελφή, οι παππούδες και οι γιαγιάδες της εκφράζουν τα θερμά τους συγχαρητήρια και της εύχονται καλή σταδιοδρομία.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ο κ. **Ηλίας Δημ. Μαργιωτούδης** (εγγονός του Αντώνη Μπουρίτη) εισήχθη στο Τμήμα Αξιοποίησης Φυσικών Χώρων και Γεωργικής Μηχανικής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Η **Φώφη Ρείση** ήρθε δεύτερη στους κολυμβητικούς αγώνες στην Κανάλα. (Εκ παραδρομής γράφτηκε τρίτη). Ζητούμε συγγνώμη.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ:

Ο συμπατριώτης μας **Δημήτριος Γ. Φιλιππαίος**, και μέλος του Δ.Σ. άνοιξε κατ'άστημα χρωμάτων, σιδηρικών και ειδών οικιακής χρήσεως στην Χρυσάνθου 10, Λόφος Αξιωματικών, Περιστέρι. Τηλ. 210/5770.686, 210/5903.311, 6944/538.109 και σας περιμένει με τις καλύτερες τιμές.

ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ

Καθαρισμοί σαλονιών
Γυαλίσμα - Κέρωμα
Λιπαντικά - Μπαταρίες
ΑΝΤΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ
Πατρ. Σεργίου 37, Περιστέρι
Τηλ.: 210.5758.995
Κιν.: 6976 637430

Ένας φίλος θυμάται τον Αλέξανδρο Λουλούδα

Ο Αλέκος ήταν φίλος μου 55 χρόνια. Μαζί ξεκινήσαμε τις πατριωτικές εκδηλώσεις. Θυμάμαι την πρώτη φορά που πήγαμε στα πατριωτικά Κάλαντα. Εγώ με τζαμπούνα και ο Αλέκος με λαούτο. Δεν μου χάλασε ποτέ χατίρι, όπου τον χρειαζόμουν ήταν πάντα μαζί, στο ραδιόφωνο, στην τηλεόραση, σε δίσκους και στα γλέντια τα πατριωτικά και όχι μόνο.

Το 1976 με πρόσκληση του Υπουργείου Πολιτισμού πήγαμε

στην Αμερική. Του Αλέκου του άρεσε το λαούτο, το τραγούδι και η καλή παρέα.

Ακόμα δεν ξεχνώ την κ. Μαρία την γυναίκα του Αλέκου. Που πηγαίναμε για πρόβες ήταν πάντα πρόθυμη παρά τη φασαρία που της κάναμε.

Αυτά τα λίγα για τον Αλέξη.

Δεν θα σε ξεχάσω,

Ένας φίλος του

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Κ. ΤΖΙΩΤΑΚΗΣ

(τον Κωστήκη)

Στη μνήμη Ιωάννου Μανώλικα

*Έφθασε στην Επισκοπή
το θλιβερό μαντάτο,
πως φορτηγό σε κτύπησε
και σ' είχε ρίξει κάτω.*

*Εκεί στην Ιερά Οδό,
που τακτικά περνούσες
ποτέ δεν το περίμενες
ότι θα μαρτυρούσες.*

*Άφησες τη κορούλα σου,
γυναίκα και εγγόνια
να πας να βρεις τ' αγόρι σου
που το είχες χάσει χρόνια.*

*Αδέλφια, φίλοι, συγγενείς
χάσαν το μπάρομπα Γιάννη
δεν θάρθεις πια στην Επισκοπή
παρέα για να κάνεις.*

*Το σώμα που το δρόσιζε
της Επισκοπής το κύμα.
Τώρα στον τάφο βρίσκεται*

και είναι μεγάλο κρίμα.

*Τραγουδάγες και χόρευες
με λεβεντιά και χάρη.
Αλλά ο Χάρος ζήλεψε
και ήρθε να σε πάρει.*

*Το καντηλάκι άναβες
στην Αγία Ευφροσύνη
και τώρα εκεί που βρίσκεται
Προστάτης να σου γίνει.*

*Το τέλος σου μαρτυρικό
και ο Σταυρός μεγάλος,
ο πόνος είναι αβάστακτος
και δεν υπάρχει άλλος.*

*Ας σ' αναπαύσει ο Θεός
με τα παιδιά του τ' άλλα
και ν' έχεις για βοήθεια
την Παναγιά Κανάλα.*

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΙΛΙΠΠΑΣ
ΠΑΤΕΣΤΑΚΗΣ**

Στον αγαπημένο μου πατέρα

Δευτέρα ήτανε πρωί και 29 Νοέμβρη,
πέρασαν ώρες που έφυγες
και ήρθε μεσημέρι,
σε ψάχναμε, ρωτάγαμε που ήσουν, ποιος να ξέρει
και έφυγα για να σε βρω
πολλή απελπισμένη.

Ένας παππούς σκοτώθηκε
μου είπα. Ποιος να ήταν;

Ένα παππούς σκοτώθηκε χωρίς κάποια στοιχεία
καρτούλες με πολλά τηλέφωνα σου είχα
μαζί δε τάχες όλα αυτά. Θεέ μου τι ειρωνεία!

Ένα θηρίο φορτηγό μεγάλο τετραξωνικό
στην Ιερά Οδό καρτέρι σου χε στήσει.

Εσύ περπάταγες λεβέντικα, φόβο δεν έχει μέσα
Πέρασες μπροστά δεν είδες και δεν άκουσε τον κόσμο ούτε εσένα.

Έσβησε η ψυχούλα σου απλά στην άσφαλτο επάνω.
«Εκεί που είμαι όρθιος έτσι θέλω να πεθάνω».
«Δεν είμαι άρρωστος εγώ έλεγες, δε φοβάμαι»,
όμως θα σε θυμόμαστε πάντα εκεί που θάσαι.

Έτσι πατέρα έφυγες σε ψάχναμε που ήσουν;

Έφυγες και έτσι απλά όλα γύρω σε θυμίζουν.

Τα πάντα σε θυμίζουν οι κήποι, οι αυλές σου,
τα όμορφα λουλούδια σου και οι κληματαριές σου.

Τα άνθη, τα γεράνια σου, τα δένδρα και οι ελιές σου,
τα δροσερά μπουστάνια σου και οι τριανταφυλλίες σου.

Πάντα θα σε θυμόμαστε, θα μείνεις στις ψυχές μας,

στην σκέψη μας στο σπίτι μας, μα και στην Επισκοπή μας.

Αυτά κι άλλα πολλά θα έρχονται στο μυαλό μας,
όταν θα βλέπουμε όλ' αυτά θα είσαι στο πλευρό μας.

Και έτσι θα σε θυμίζουν και θάχουν κάτι από σένα.

Πάντα θα σε σκεφτόμαστε απλά κι αγαπημένα.

ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΑ (25.12.2010)

Κάθε ώρα που περνά,
κάθε μέρα που κυλά,
όλο ποιο πολύ μας λείπεις
έφυγες και δε γυρνάς.

Έμεινε η καρέκλα σου κενή
και οι θέσεις σου άδειες
τα κομπολόγια δε χτυπάς
και δε μετράς τις χάντρες.

Τις γιορτινές τις μέρες
είναι μεγάλο το κενό
και στο τραπέζι το στρωμένο
κάπου λέω θα είσαι δω.

Για να μας πεις χρόνια πολλά
και μια σου ευχή να δώσεις
όπως μου έδινες συχνά
για να την έχω συντροφιά.

Μ' αυτή μαζί να πορευθώ
και πάντα να θυμάμαι
ότι θα είσαι πάντα εδώ
και γω κοντά σου θάμαι.

(Εις μνήμη του αγαπημένου μου πατέρα **Γιάννη Μαζώλικα**.
Η κόρη σου **Λίτσα Βασάλου**).

★ Οι αδελφές **Ειρήνη** και **Αλίκη Τσοούση - Παπαμακαρίου**, διατηρούν κατάστημα με μικρογεύματα «**Γρηγόρη**», στην οδό Πατησίων 43, Αθήνα (απέναντι από το Πολυτεχνείο). Τηλ. 210.5202.764.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Οι συμπατριώτες μας **Μάριος Ξένος** και **Πέγκυ Ξένου - Μπούκη**, άνοιξαν Καφετέρια στην Πλατεία Λέλας Καραγιάννη στο Αιγάλεω, (οδός Παπαρηγοπούλου 8 & Χαρ. Τρικούπη 9) και σας περιμένουν. Τηλ. **6973 231.845**.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ:

Η συμπατριωτισσά μας **Καλλιόπη Παπαγεωργίου - Κοντοπούλου** πωλεί θυμαρίσιο μέλι, βασιστικό ποττό και γύρη. Τηλέφ.: 210 61.21.123.

ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Τριμηνιαίο Δελτίο του Συνδέσμου Δρυοπιδέων

Εκδότρια - Δ/ντρια:
ΕΙΡΗΝΗ ΜΠΟΥΚΗ-ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Τηλ.: 210/8828.250

Ιδιοκτήτης:
Σύνδεσμος Δρυοπιδέων Κύθνου
Κωδικός 2873

Υπεύθ. Τυπογραφείου:
ΠΑΝ. ΜΑΥΡΑΚΗΣ
Τηλ.: 210/5241.945

Φωτοσ/σία - Ατελιέ:
ΕΜ. ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΟΥ
Τηλ.: 210/5242.969
FAX: 210/5241.227

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

Εν αρχή ήν το αμπέλι. Το αμπέλι έχει, κατά τους παλαιοντολόγους, προϊστορία πολλών εκατομμυρίων χρόνων. Πριν από την εποχή των παγετώνων ευδοκίμοι στην πολιτική ζώνη: στην Ισλανδία, τη Βόρεια Ευρώπη, τη βορειοδυτική Ασία, ακόμη και στην Αλάσκα. Οι παγετώνες όμως περιόρισαν την εξάπλωση του και επέβαλαν γεωγραφική απομόνωση μεταξύ ποικιλιών, που τελικά εξελίχθηκαν σε διαφορετικά είδη: "απώθησαν" διάφορους πληθυσμούς άγριων αμπέλων προς θερμότερες ζώνες, όπως την κεντρική-ανατολική Ασία, (από όπου τελικά πέρασαν ευρασιατικά στελέχη και στην Αμερική), την κεντρική-νότια Ευρώπη, αλλά, το σημαντικότερο, προς την ευρύτερη περιοχή του νοτίου Καυκάσου. Εκεί, μεταξύ Ευξείνου Πόντου, Κασπίας θάλασσας και Μεσοποταμίας, γεννήθηκε το είδος **Αμπελος η οινοφόρος (Vitis vinifera, υποείδος caucasica)**, που σχεδόν αποκλειστικά -σε διάφορες ποικιλίες και υβρίδια- καλλιεργείται σήμερα. Κουκούτσια αγριοστάφυλων έχουν βρεθεί ακόμη και σε σπηλιές που κατοικήθηκαν από νομαδικά προϊστορικά φύλα. Η τέχνη της αμπελουργίας εικάζεται ότι ξεκίνησε με την αγροτική επανάσταση και τη σταθερή εγκατάσταση πληθυσμών με σκόπη την καλλιέργεια, γύρω στο 5000 π.Χ. Από τους πρώτους γνωστούς αμπελοκαλλιεργητές θεωρούνται οι **Αρίοι** (πρόγονοι των Ινδών που ζούσαν στην περιοχή Καυκάσου-Κασπίας), οι αρχαίοι **Πέρσες**, οι **Σημιτικοί λαοί** και οι **Ασσύριοι**. Κατόπιν η τέχνη της αμπελουργίας και οινοποιίας πέρασε στους **Αιγυπτίους**, τους **λαούς της Παλαιστίνης-Φοινίκης** και τους -μη Έλληνες εκείνα τα χρόνια- **κατοίκους της Μικρασίας και του Ελλαδικού χώρου**. Την ίδια εποχή πάντως το κρασί αναφέρεται και στην **αρχαία Κίνα!**

Η **Αίγυπτος** είχε μακρότατη παράδοση οινοποιίας, με τις αρχές της να χάνονται πριν το 4000 π.Χ. Στην Μεσοποταμία πάλι, ο Βαβυλώνιος βασιλιάς Χαμουραμί το 1700 π.Χ. είχε νομοθετήσει για την τιμή του κρασιού καθώς και για την περίοδο που έπρεπε να καταναλώνεται: μόνο την εποχή μετά τον τρύγο -η παλαίωση προφανώς δεν είχε εκτιμηθεί όσο έπρεπε. Παρά τη μακρά παράδοση τους, οι λαοί αυτοί γρήγορα έχασαν τη φήμη των σπουδαίων οινοποιών -στην κλασική εποχή, τα αιγυπτιακά κρασιά δε θεωρούνταν αξία λόγου. Αυτό οφείλεται εν πολλοίς σε γεωγραφικούς-κλιματικούς παράγοντες (το αμπέλι έδινε καλύτερες ποικιλίες στα μεσογειακά κλίματα, όπως της Φοινίκης και της Ελλάδος), σχετίζεται όμως πιθανόν και με την αγάπη των λαών αυτών για τη μπύρα.

Οι **Σημιτικοί λαοί** της ανατολικής Μεσογείου ήρθαν νωρίς σε επαφή με το κρασί. Στην Παλαιά Διαθήκη οι αναφορές αφθονούν: Με το που στράγγισαν τα νερά του κατακλυσμού "ήρξατο Νώε άνθρωπος γεωργός γης και εφύτευσεν αμπέλωνα" (Γένεσις, θ' 20). Οι Φοίνικες ήταν ξακουστοί οινοποιοί αλλά και έμποροι: φοινικικοί κρασοαμφορείς έχουν βρεθεί

σχεδόν σε κάθε περιοχή της ανατολικής και κεντρικής Μεσογείου. Η Τύρος ήταν από τα πρώτα μεγάλα κέντρα θαλασσίου οινεμπορίου.

Οι **Έλληνες**, οι οποίοι διέπρεψαν στην οινοποιία, μονοπωλώντας σχεδόν την αγορά για αιώνες, και με τους οποίους θα ασχοληθούμε εκτενέστερο, γνώρισαν το κρασί πιθανότατα από την αρχή της εγκατάστασής τους στο σημερινό τους τόπο, δηλαδή τουλάχιστον πριν το 1700 π.Χ. Δεν έχει διευκρινιστεί από που διδάχθηκαν την οινοποιία: Σύμφωνα με μια θεωρία, έμαθαν το κρασί από τους ανατολικούς λαούς (Φοίνικες ή/και Αιγυπτίους), με τους οποίους τόσο οι Μυκηναίοι, όσο και οι προγενέστεροι -μη ελληνικής καταγωγής- Κυκλαδίτες και Μινωίτες είχαν ανεπτυγμένες εμπορικές σχέσεις. Η σχετική με το κρασί μυθολογία (διονυσιακοί, ορφικοί κ.α. μύθοι) είναι πλουσιότατη, δεν δίνει όμως συγκεκριμένες ενδείξεις. Αλλού το αμπέλι εμφανίζεται εφαιρικά από μόνο του ή το χαρίζει ο θεός Διόνυσος στους ελλαδίτες (π.Χ. στην Αιτωλία), με τρόπο που δημιουργεί σκέψεις για παρουσία της αμπέλους στον ελλαδικό χώρο πολύ πριν την έλευση των Ελλήνων, αλλού το κρασί συνδέεται με την Κρήτη και τη Νάξο (μύθος "Διόνυσος και Αριάδνη"), ενισχύοντας την εκδοχή περί φοινικικής ή αιγυπτιακής προέλευσης, αλλού πάλι το αμπέλι φέρεται ερχόμενο από τη Θράκη, που σύμφωνα με κάποιες πηγές ίσως ήταν ο βασικός προμηθευτής των Ελλήνων στους Μυκηναϊκούς χρόνους (πρβλ. Ιλιόδος Ι 71-72) -άλλωστε η λατρεία του **Διονύσου θεωρείται θρακικής-μικρασιατικής καταγωγής**. Η τελευταία αυτή εκδοχή είναι μπερδεμένη από μόνη της: Οι Σκύθες και κάποια δακικά-βορειοθρακικά φύλα εμφανίζουν μια έκδηλη έχθρα προς το κρασί, ριζωμένη στις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις, αλλά στα ομηρικά έπη (π.χ. Οδύσσειας ι 196-215, όπου ο ιερέας Μόρως χαρίζει δυνατό κρασί στον Οδυσσέα) οι Θράκες φέρονται ως δεινοί οινοπαραγωγοί. Η αντίσταση στη λατρεία του Διονύσου και οι δυσκολίες που συνάντησε αυτή μέχρι να καθιερωθεί στην Ελλάδα, αποτυπωμένες σε πολλούς μύθους, υποδηλώνουν ίσως μια αρχική καχυποψία απέναντι στο κρασί.

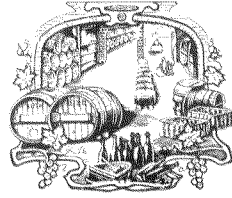
Όπως και αν έγιναν τα πράγματα, οι Έλληνες αγάπησαν το Διόνυσο και το κρασί, εκτιμώντας το γεγονός ότι τους βοηθούσε ανάλογα με την περίπτωση να ξεχνούν τα βάσανα της ζωής, να έρχονται σε έκσταση ή να δημιουργούν ευχάριστη ατμόσφαιρα και κέφι στην συντροφιά. Το εκτιμούσαν λαός και άρχοντες, καθώς και οι φιλόσοφοι όλων -σχεδόν- των ρευμάτων, από τους Προσωκρατικούς και τους Ιδεαλιστές (Πλάτων, Σωκράτης κ.ο.κ.) μέχρι τους Επικουρείους, ενώ και οι ποιητές δεν παρέλειψαν να το υμνήσουν. Πάντως δεν συνήθιζαν να μεθούν, ούτε είχαν εκτίμηση στους μεθύστακες. Το τελετουργικό του επίσημου συμποσίου, όπου ο "συμποσιάρχης", συχνά προϊστάμενος στρατιάς "κερατών" και "οινοχών", επέβλεπε τόσο το νέωμα του κρασιού, όσο και την ποσότητα που θα έπινε ο κάθε συμπότης ανάλογα με την κατάσταση του, δηλώνει ότι η αποφυγή της μέθης και η διατήρηση πολιτισμένης ατμόσφαιρας ήταν σημαντική υπόθεση.

Οι πρόγονοί μας έπιναν το κρασί τους με διάφορους τρόπους. **Γενικός κανόνας ήταν η ανάμειξη του κρασιού με νερό**, σε αναλογία συνήθως 1:3 (ένα μέρος οίνου προς τρία μέρη νερού), 1:2 ή 2:3, είχαν δε ειδικά σκεύη τόσο για την ανάμειξη (κρατήρες και κυαθίους, δηλ. μακριές, βαθιές κουτάλες) όσο και για την ψύξη του πριν την κατανάλωση (ψυκτήρες), αν και το έπιναν συχνά και ζεστό -η ψύξη του κρασιού με πάγο από τα βουνά ήταν μεγάλη πολυτέλεια. Η πόση ανέρωτου κρασιού ("άκρατου οίνου") θεωρείτο βαρβαρότητα -αναφέρεται μάλιστα ότι κάποιος νομοθέτης την είχε απαγορεύσει επί ποινή θανάτου- και συνηθιζόταν μόνο από αρρώστους ή κατά τη διάρκεια ταξιδιών ως τονωτικό-δυναμωτικό, περιστάσεις στις οποίες (καθώς και στα γεύματα) ήταν επίσης διαδεδομένη η κατανάλωση κρασιού με μέλι. Συχνά αρωμάτιζαν το κρασί τους με διάφορα μυρωδικά. Η προσθήκη **αψίνθου** στο κρασί (δηλ. η παρασκευή **θερμούτ**) ήταν γνωστή μέθοδος (αποδίδεται μάλιστα στον Ιπποκράτη και το θερμούτ της εποχής ονομαζόταν και "**Ιπποκράτειος Οίνος**"), καθώς και η προσθήκη ρητίνης (δηλ. η παρασκευή **ρετσίνας**) που γινόταν -αν και μάλλον σπάνια- όχι μόνο χάριν της ιδιόζουσας γεύσεως, αλλά και της συντήρησής. Ενίοτε προσέθεταν και άλλα μπαχαρικά, όπως π.χ. **θυμάρι, μέντα, γλυκάνισο, πιπέρι**, ή σμόρνα.

Ο τρόπος παραγωγής του κρασιού δε διέφερε ουσιαστικά από αυτόν των ημερών μας. Η αμπελουργία είχε φτάσει σε υψηλά επίπεδα τέχνης, κυκλοφορούσαν δε και ειδικά βιβλία επί του θέματος. Από αυτό του Θεόφραστου, που σώθηκε ως τις μέρες μας, λαμβάνουμε ενδιαφέρουσες πληροφορίες, λόγου χάριν ότι οι Έλληνες (αντίθετα από τους Ρωμαίους) συνήθως καλλιεργούσαν το αμπέλι απλωμένο στη γη, χωρίς υποστηρίγματα -τεχνική που ακόμη και σήμερα είναι σε χρήση σε κάποιες περιοχές (π.χ. στη Σαντορίνη). Οι Έλληνες γνώριζαν την παλαίωση του κρασιού και την άφηναν να γίνει σε θαμμένα πιθάρια, σφραγισμένα με γύψο και ρετσίνα -ίσως έτσι, κατά τύχη, ανακαλύφθηκε η επίδραση της προσθήκης ρετσίνας. Το κρασί εμφιαλωνόταν, ανάλογα με το πόσο μεγάλο ταξίδι είχε μπροστά του μέχρι την κατανάλωση, σε ασκούς ή σε σφραγισμένους πήλινους αμφορείς, αλειμμένους με πίσσα (ή ρετσίνα) για τέλεια στεγανοποίηση, στους οποίους συχνά αναγράφονταν με μογιά ή με σφραγίδα το πλήρη στοιχείο του περιεχομένου οίνου: περιοχή προέλευσης, έτος παραγωγής, οινοποιός και εμφιαλωτής.

Οι **Ρωμαίοι** γνώρισαν το κρασί από τους Έλληνες αποίκους και τους γηγενείς Ετρούσκους (οι οποίοι το είχαν διδαχθεί έναν-δύο αιώνες νωρίτερα από τους Φοίνικες ή τους Έλληνες). Η ανάλυση του αρχέγονου πυρήνα της ρωμαϊκής μυθολογίας φανερώνει ότι οι Ρωμαίοι δεν είχαν επαφή με τη διονυσιακή

λατρεία και το κρασί πριν τον 8ο π.Χ. αιώνα. Αγάπησαν ωστόσο το κρασί και επιδόθηκαν στην αμπελοκαλλιέργεια. Ξακουστά κρασιά τους ήταν ο Φαλέρνιος του Μόντε Κασσίνο και τα κρασιά των νοτίων Άλπεων. Οι Ρωμαίοι προσπάθησαν να εγκαταστήσουν αμπελοκαλλιέργειες στις κατακτήσεις τους (ακόμη και στη Βρετανία!), εισήγαγαν όμως -οι ευπορότεροι εξ αυτών- και ελληνικά κρασιά (όπως άλλωστε σχεδόν κάθε τι το ελληνικό). Τελικά διέπρεψαν στην παραγωγή (βελτίωσαν τις τεχνικές καλλιέργειας και οινοποιίας) και -ιδίως- στο εμπόριο, εκτοπίζοντας σταδιακά από την αγορά την παρακμάζουσα Ελλάδα και κυριαρχώντας στην αγορά μέχρι και το τέλος της αρχαιότητας.

Στους χρόνους μετά την κατάρρευση της Ρώμης, με τις μεταναστεύσεις των λαών και τις καθόδους διαφόρων νομαδικών φύλων στην Ευρώπη και τη Μεσόγειο, η αμπελουργία βρέθηκε σε μια περίοδο οπισθοδρόμησης. Ειδικά στη Δύση, με την αποδιάρθρωση του εμπορίου και της γεωργίας, μειώθηκαν τόσο οι καλλιεργούμενες εκτάσεις, όσο και η ποιότητα των κρασιών. Σε κάποιες περιοχές η αμπελουργία εγκαταλείφθηκε για αιώνες. Οι κληρικοί και μοναχοί, που χρειάζονταν το κρασί (και) για λειτουργικούς σκοπούς, ήταν σε πολλές περιπτώσεις αυτοί που συνέτελεσαν στη διατήρηση της οινοποιητικής παράδοσης των τώως Ρωμαϊκών κτήσεων, όπως η Γαλλία, η Ισπανία και η περιοχή του Ρήνου στη Γερμανία. Ακόμη και σήμερα μερικοί ξακουστοί γαλλικοί αμπελώνες ανήκουν σε μοναστήρια. Από τα χρόνια του Καρλομάγνου, κατά το ξεκίνημα του "κυρίως Μεσαίωνα" (δηλαδή της φεουδαρχικής εποχής), η τέχνη του κρασιού άρχισε σιγά-σιγά να παίρνει ξανά τα πάνω της. Ο ίδιος ο Καρλομάγνος όρισε την αμπελοφύτευση περιοχών της Γερμανίας και της Ελβετίας.

Στο **Βυζάντιο**, παρά τις όποιες ιστορικές αναταραχές και παρ' ότι η εγκατάλειψη ή απαγόρευση της διονυσιακής λατρείας ήταν ένα όχι ασήμαντο πλήγμα, τα πράγματα δεν ήταν τόσο τραγικά. Και εδώ οι μοναχοί διαδραμάτισαν σπουδαίο ρόλο, συν τοις άλλοις και για το λόγο ότι όλο και μεγαλύτερες καλλιεργήσιμες εκτάσεις περιέρχονταν στη μοναστηριακή και εκκλησιαστική περιουσία. Οι μοναχοί είχαν έτσι την άνεση να κατασκευάζουν μεγάλα, σύγ-

χρονα για την εποχή οινοποιεία, να βελτιώνουν τις τεχνικές παραγωγής και την ποιότητα του κρασιού. Μεταξύ των πραγμάτων που άλλαξαν είναι και η συνήθεια της ανάμειξης του οίνου με νερό, που εγκαταλείφθηκε οριστικά. Κρασί παραγόταν σε όλη τη βυζαντινή επικράτεια, αλλά τα πιο ξακουστά κρασιά παρέμεναν αυτά των περιοχών που είχαν και στην αρχαία Ελλάδα αντίστοιχη φήμη. Νέο "αστέρι" της ελληνικής οινοποιίας αναδείχθηκε από εκείνα τα χρόνια και μέχρι τον 19ο αιώνα, με μεγάλη ζήτηση και στην Ευρώπη, ο "Μαλβαζίας" -το όνομα του το οφείλει μάλλον στη Μονεμβασιά, παραγόταν όμως κυρίως στην Κρήτη. Η περίοδος της τουρκοκρατίας, παρά τις δυσκολίες της -κυρίως την υψηλή φορολογία- δεν περιόρισε σημαντικά την ελληνική αμπελουργία. Και εδώ σχετικά ευνοημένα βρέθηκαν τα μοναστηριακά κτήματα, αλλά και οι νησιωτικές περιοχές, όπου η περίοδος της τουρκικής κυριαρχίας σε πολλές περιπτώσεις ήταν συντομότερη και η επιβολή φόρων κάπως πιο χαλαρή.

Την ίδια περίοδο στη Δύση, η τέχνη του κρασιού γνώρισε τη μεγάλη ανάπτυξη που οδήγησε στη σημερινή της ακμή. Από το 13ο αιώνα οι Άραβες(!) προώθησαν την αμπελουργία στην κατακτημένη Ιβηρική χερσόνησο, έτσι το 16ο αιώνα έχει πλέον εξαπλωθεί σχεδόν παντού στην Ισπανία αλλά και τη Γαλλία, στην οποία η σημαντικότερη ανάπτυξη οδήγησε (το 1730) ακόμα και σε νόμους για τον περιορισμό της καλλιέργειας! Η εποχή αυτή έφερε αρκετές τεχνικές καινοτομίες, όπως τη χρήση της γυάλινης φιάλης και του φελλού (καθιερώθηκε μέσα στον 17ο αιώνα) και την παρασκευή **σαμπάνιας**, που αποδίδεται στον Γάλλο βενεδικτίνο μοναχό Περινιόν. Με την εξερεύνηση των θαλασσίων οδών από τους μεγάλους Ισπανούς και Πορτογάλους εξερευνητές, άνοιξαν νέοι ορίζοντες: Το εμπόριο συνέβαλε, όπως και παλαιότερα, στην ανάπτυξη της οινοποιίας (γεννήθηκαν νέοι τύποι, λ.χ. τα ενισχυμένα με μπράντι ή άλλο απόσταγμα **Πόρτο, Σέρρυ, Μαδέρα**), ενώ επιχειρήθηκε η αμπελοκαλλιέργεια στη **Νότιο Αφρική, την Αυστραλία** και το **Νέο Κόσμο**.

Το τελευταίο αυτό εγχείρημα είχε απρόβλεπτες συνέπειες, οφειλόμενες κυρίως σε ένα μικρό και άγνωστο μέχρι τότε έντομο, τη φυλλοξήρα, στον αμερικανικό περονόσπορο καθώς και στον επίσης αμερικανικής προέλευσης μύκητα **οιδίω**: Η ευρωπαϊκή αμπελος (*Vitis vinifera*) δε μπορούσε να επιβιώσει στη νέα ήπειρο, ιδίως στο βόρειο τμήμα της. Αυτό ανάγκασε τους αποίκους να χρη-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 6η σελίδα ►

ΠΑΠΑΔΑΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ

Ψυχολόγος

BSc, MSc (Mental Health)

Υποστηρικτική ενήλικων, Συμβουλευτική, Ψυχοθεραπεία

δέχεται κατόπιν ραντεβού

ΓΙΑΤΡΑΚΟΥ 12, 1ος όροφος, Γέρακας

Τηλ.: 210 61.40.730, Κιν.: 6979 63.22.73

konstantinapapadaki@yahoo.gr

Βασάλου Α. Καλλιόπη MSc

Καθηγήτρια Πληροφορικής

Τηλ.: 210.5610.978 - Fax: 210.544.4630

Κιν. 6944 796.261 - e-mail: popibas@haef.gr

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΚΥΘΝΟΥ

ΓΟΝΙΔΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Κηφισσού 8,

Κιν.: 6944 410861 - 6944 597704

Το φετινό ημερολόγιο του Συνδέσμου - ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ -

► **ΣΥΝΕΧΕΙΑ** από την 1η σελίδα
πρυτάνευαν ήθη διαφορετικά από τα σημερινά. Τότε που η δημιουργικότητα των ανθρώπων, σε ατομική ή συλλογική βάση, και η αέναη προσπάθεια για την επιβίωση εύρισκαν έκφραση μέσα από σχέσεις αμοιβαίας εκτίμησης και αλληλεγγύης. Με πλήρη σεβασμό, αλλά και αγάπη σ' αυτό που αργότερα ονομάστηκε φυσικό περιβάλλον. Οι δεσμοί με τη γη δεν εξαντλούνταν στον ωφελισμό της απλής διατήρησης της γονιμότητας του εδάφους, αλλά περιλάμβαναν και ό,τι κατασταλάζει στη μνήμη με το πέρασμα του χρόνου, ό,τι απομένει από τα χνάρια που άφησαν πίσω τους εκείνοι που έφυγαν πριν από μας.

Το εγχείρημα της πολυεπίπεδης προσέγγισης που επιχειρεί η ΜΠ.-Φ. - και μάλιστα με τους περιορισμούς που από τα πράγματα θέτει η έκταση ενός ημερολογίου -, αποτελεί πραγματικό τόλμημα, γιατί οι κίνδυνοι που ελλοχεύουν να παρακαμφθεί το όντως σημαντικό και να υπερτονισθεί το επουσιώδες είναι πανταχού παρόντες. Όμως, ο προσεκτι-

κός αναγνώστης θα διαπιστώσει ότι τα κείμενα της Μαριέτας αποτελούν καταστάλαγμα εργώδους ερευνητικής προσπάθειας, η οποία δεν εξαντλείται μόνο στις υπάρχουσες γραπτές πηγές, αλλά αντλεί τα στοιχεία της και από πολλές συνεντεύξεις και συζητήσεις που έχει κάνει ακόμα και με πρόσωπα που έχουν φύγει από κοντά μας εδώ και πολύ καιρό. Και είναι αυτά τα κατασταλάγματα που ρίχνουν φως σε σημαντικές πτυχές της ζωής όπου κυριαρχεί η ανιδιοτελής προσφορά για το κοινό καλό [στην κοινή υπόθεση], είτε πρόκειται για τους μεγάλους ευεργέτες της Δρυοπίδας, είτε για τους αφανείς καλλιεργητές της γης που την πότισαν με τον ιδρώτα τους.

Επομένως, μεγάλος έπαινος αρμόζει στη συγγραφέα, όχι μόνο γιατί εμπλουτίζει τη συλλογική μας μνήμη, αλλά και γιατί μας δείχνει πώς μπορούμε ν' αγαπούμε τη γενέθλια γη και να μαστε ταυτόχρονα αυστηροί με τον εαυτό μας, προκειμένου να υπηρετήσουμε την ιστορική αλήθεια.

ΝΙΚΟΣ ΣΤ. ΜΑΡΙΝΟΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ

► Ο ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΛΑΜΠΟΥΡΙΩΝ, στις 15/1/2011, έκοψε την Πρωτοχρονιάτικη Πίττα του, στην Πατριωτική μας Στέγη σε μία ωραία, χαρούμενη εκδήλωση, παρουσία κυρίως των συμπατριωτών - Φλαμπουριωτών, πολλών νέων και παιδιών. Η αίθουσα ήταν κατάμεστη και η όλη ατμόσφαιρα έσφιζε από πατριωτικό παλμό. Η χαρά όλων ήταν ζωγραφισμένη στα πρόσωπα και το Δ.Σ. του Συλλόγου, αποτελείται από Νέους με Πρόεδρο τον Στέλιο Ι. Βιτάλη (του Σαρρή).

► Ο Α.Σ. ΔΙΑΓΟΡΑΣ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ ΑΙΓΑΛΕΩ, στις 29/1/2011, έκοψε την Πρωτοχρονιάτικη Πίττα του, επίσης στην Πατριωτική μας Στέγη με πολλούς νεαρούς αθλητές, όπου βραβεύτηκαν όσοι πέτυχαν στις πανελλήνιες εισαγωγικές εξετάσεις κατά τα προηγούμενα έτη, ενώ υπήρχε κλόουν για τους μικρούς αθλητές. Παρέ-

στησαν ο νέος Δήμαρχος Αιγάλεω κ. Καρδαράς και ο Δήμαρχος Κύθνου κ. Εμ. Φίλιππας, δημοσιογράφοι και παράγοντες του αθλητικού χώρου. Η εκδήλωση ήταν ιδιαίτερη και για πρώτη φορά έγινε στην Πατριωτική μας Στέγη. Η όλη οργάνωση εκ μέρους του Δ.Σ. και του Προέδρου του κ. Γιαννούλη Καλλίλα, ήταν άψογη και υποδειγματική.

► Ο ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ έκοψε την Πρωτοχρονιάτικη Πίττα του, επίσης στην Πατριωτική μας Στέγη και έτσι οι Θερμιώτες - Αγιοστεφανιώτες, ξανάσμιξαν εκεί και η αίθουσα ξαναζωντάνεψε για άλλη μία φορά. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. Γεώργιος Ζαμπέτας ευχαρίστησε τα μέλη για τη συμμετοχή τους.

Ευχόμαστε στα Δ.Σ. «καλή δύναμη και επιτυχία στο έργο τους» και η συνεργασία μας να είναι συνεχής και επ' ωφελεία του Νησιού μας.

Ήχοι των εκπλήξεων «αι των λίθων αρμονία»

Όταν περπατάς στην κορυφογραμμή των μύλων στο νησί και ακούς τον αγέρα να τραγουδάει, η ματιά σου απλώνεται πέρα στο πέλαγος βλέποντας τις ξερολιθιές αρμονικά ν' απλώνονται, να διασταυρώνονται, ν' αγκαλιάζουν το νησί όπως τα χέρια των ζευγαριών που χορεύουν μοτάλο!

Έτσι ο Σύνδεσμος με χέρια στέρεα όπως οι ξερολιθιές αγκαλιάζει όλους τους Θερμιώτες!

Βρεθήκαμε λοιπόν, στην Πατριωτική Στέγη, όπως κάθε χρόνο για το πατροπαράδοτο έθιμο της Πρωτοχρονιάτικης πίτας και παρουσίαση του ημερολογίου της καινούργιας χρονιάς.

Ακούγοντάς την και γυρίζοντας με τις σκέψεις μου στα χρόνια που πέρασαν, σκεπτόμουν ότι ακόμα και αυτό ήταν μια εξέλιξη όλων των ανθρώπων που έζησαν και αναπτύχθηκαν χωρίς να παραλείπουν να εκφράζουν το θρησκευτικό τους συναίσθημα μεσ' απ' αυτό, καθώς και την αγάπη προς την ιδιαίτερα τους πατρίδα και την ανάγκη προβολής της! Τα ημερολόγια των τελευταίων χρόνων αποδεικνύουν την εξέλιξη στον πνευματικό και πολιτιστικό τομέα της νεώτερης γενιάς που αναζητά και καταγράφει την ιστορία, ήθη και έθιμα μ' επιστημονική έρευνα!

Η αναφορά στο Θερμιώτικο γλέντι ξεσήκωσε τον ποιητή μας Γιάννη Μαρτίνο (Συμπεθερούλη), που μας γέμισε συγκίνηση απαγγέλλοντας το νοσταλγικό του ποίημα.

Ας μη στενοχωριέται ο ποιητής, η παράδοση και τα έθιμα ποτέ δεν χάνονται και υπάρχουν πάντοτε οι νέοι που με τον τρόπο τους τα συνεχίζουν και τα προσαρμόζουν στην ζωή τους! Ήταν λοιπόν, μια βραδιά ξεχωριστή που μας ευχαρίστησε, συγκίνησε αναδεικνύοντας τις προσωπικότητες αυτών που την παρουσίασαν!

Με τον απόηχο λοιπόν, αυτής της λαμπρής γιορτής και μέσα από την καρδιά μου εύχομαι Καλή Χρονιά.

ΒΑΣΩ ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Δ.Σ. ευχαριστεί τον γνωστό επιχειρηματία (εμπορίας πετρελαιοειδών) και εκλεκτό μέλος του Συνδέσμου μας κ. Μιχάλη Μιτζολή για την -για άλλη μία φορά- δωρεάν προμήθεια πετρελαίου στην Πατριωτική μας Στέγη, που συνεχώς και ανιδιοτελώς προσφέρει όλα αυτά τα έτη. Ευχόμαστε υγεία, ευτυχία και πάντα επιτυχίες!

★ Ο Αντώνης Σταμ. Βιτάλης (ο γιος του Σταμάτη του Βιτάλη του Δάσκαλου), Πολιτικός Μηχανικός Τ.Ε. αναλαμβάνει μελέτες, επιβλέψεις, ανακαινίσεις, τοπογραφικά και επισκευές οικιών - καταστημάτων στην Κύθνο και στην Αθήνα.
Τηλ. 6973 397.206

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟ- ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΜΑΣ

► **ΣΥΝΕΧΕΙΑ** από την 1η σελίδα
τες ήταν και πολλοί νέοι, γεγονός που μας χαροποίησε ιδιαίτερα.

Μετά το χαιρετισμό της κ. Προέδρου κας Ειρήνης Μπούκη, ομάδα παιδιών υπό την φροντίδα και επιμέλεια της αγαπητής μας Νότας Ανταλοπούλου (μουσικού), έψαλε τα θερμιώτικα συνδεσμικά κάλαντα και θερμιώτικα τραγούδια, ενώ ο ακούρατος Φραγκίσκος Τζιωτάκης, συνόδευσε με το «βιολί» μαζί με τον νεαρό Σταμάτη Μαυράκη.

Στα παιδιά που συμμετείχαν στα φετινά κάλαντα προσφέρθηκαν αναμνηστικές κούπες, προσφορά του αγαπητού συμπατριώτη μας, Γεωργίου Γεωργουλίου.

Για την Πρωτοχρονιάτικη Πίττα μας, όπως κάθε χρόνο, προσφέρθηκαν δύο χρυσά, το ένα, (κόσμημα με την Π. Κανάλα) από τον Παύλο Μαρμάση (το γένος Ελ. Παναγιωτοπούλου), το οποίο κέρδισε ο κ. Μανώλης Ο. Γονιδάκης και το άλλο (Λευκόχρυσος σταυρός) προσφορά του Τρύφωνα Τζιωτάκη, το οποίο κέρδισε η κ. Καλή Ζαφ. Γονιδάκη.

Στη συνέχεια, έγινε η παρουσίαση του φετινού ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ μας, αφιερωμένου στην Δρυοπίδα!

Αρχικά με λίγα λόγια, παρουσίασε τους ομιλητές η κ. Αθανασία συζ. Ιωάν. Κοκκινογέννη. Στη συνέχεια, η φοιτήτρια κ. Ζωή Μαζαράκη, με ιδιαίτερη ευαισθησία αναφέρθηκε στο νησί μας και τόνισε ενδιαφέροντα λαογραφικά και πολιτιστικά στοιχεία του τόπου μας.

Ακολούθως ο νεαρός φοιτητής Αρχιτεκτονικής, Δημήτρης Ερμάν. Βιτάλης, που για τις ανάγκες του ημερολογίου, έγινε «φωτογράφος», παρουσίασε τη δική του άποψη για το ημερολόγιο, για τη Δρυοπίδα και μας ταξίδεψε νοερά και με την ευρηματικότητα του νέου επιστήμονα, στο αγαπτικό χωριό μας. Μετά από πολλά χρόνια, ένα τόσο νέο «παιδί» καταπάστηκε με τα «συνδεσμικά» και μας ενθουσίασε! Ευχόμαστε να τον μιμηθούν

και άλλοι νέοι μας!

Τέλος, η Συμβολαιογράφος Μαριέτα Παπαμακαρίου - Φίλιππα, συγκλόνισε την καταιγιστική αίσθηση, με την αφήγηση της για την ιδιαίτερη πατρίδα μας, το χωριό μας, τη Δρυοπίδα. Ειλικρινά και αναμφισβήτητα, η Μαριέτα, πέτυχε να κρατήσει το ενδιαφέρον των παρευρεθέντων, που παρακολουθούσαν όλοι με μεγάλο ενδιαφέρον και απόλυτη σιγή(!), αφού με τα λεγόμενά της, φώτισε τη γνώση μας, με πληροφορίες άγνωστες σχεδόν σε όλους μας και φόρτισε την ψυχή μας και την αγάπη μας, για το έργο των προγόνων μας στα δύσκολα χρόνια της Δρυοπίδας (1843-1960).

Ταυτόχρονα, καθ' όλη την εκδήλωση, γινόταν παρουσίαση φωτογραφιών στον τοίχο, με ειδικό μηχανήμα (προτζέκτορα) που ευγενώς μας παρεκώρυψε για τις ανάγκες της εκδήλωσης, ο Θεόδωρος Καραγιάννης (γαμπρός του Γεωργίου Σπίνη).

Μέσα στη συγκινητική αυτή ατμόσφαιρα, ο «παλαίμαχος φανατικός συμπατριώτης μας» κ. Γιάννης Μαρτίνος (συμπεθερούλης), αυθόρμητα και παρορμητικά, απήγγειλε ένθερμους στίχους του, αφιερωμένους - που αλλού; - στα Θερμιά, συγχαίροντας από καρδιάς τους συντελεστές του Ημερολογίου μας.

Η εκδήλωση έκλεισε με χαιρετισμό από τον επίσης νεαρό κ. Κώστας Γεωργ. Φίλιππα, Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Νεολαίας Δρυοπίδας, (που όλοι τον καμαρώνουμε) και που μας μετέφερε, συγκινητικά, «χαιρετίσματα από το χωριό», μαζί με τη χαρά όλων των πατριωτών, για το περιεχόμενο του φετινού μας Ημερολογίου. Είναι αλήθεια πως ο Κώστας, είναι μαχητής και πάντα προθύμος σε όλες τις εκδηλώσεις του νησιού μας, η δε παρουσία του στην Κοπή της Πίττας, μας ευχαρίστησε και μας συγκίνησε ιδιαίτερα! Σημειώνουμε πως ήρθε ειδικά γι' αυτό, στην Αθήνα!

Το Δ.Σ.

ΓΙΟΡΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

Στις 21 Νοεμβρίου 2010 στην εκκλησία της Αγίας Αναστασίας στον Άνω Λόφο Αξιωματικών, γιορτάστηκαν τα Εσόδια της Θεοτόκου από τους συμπατριώτες μας, όπως γίνεται επί πολλά χρόνια.

★ Στις 11 Νοεμβρίου 2010, ημέρα του Αγίου Μηνά, οι συμπατριώτισσές μας, οι Γαλατιανές, μετά την Θεία Λειτουργία στην εκκλησία του Αγίου Πολλυκάρπου στον Βοτανικό, όπου και η εικόνα του Αγίου Μηνά, πηγαίνουν και γλέντουν στην Πατριωτική Στέγη. Έτσι κι εφέτος με πολύ κέφι το γλέντι κράτησε μέχρι τις απογευματινές ώρες και όπως κάθε χρόνο οι αγαπητές Κατίνα Κ. Μανώλικα και Ειρήνη Φ. Χίου, κρατούν τα σκήπτρα του κεφιού.

KENTO
Φίλιππας

**ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ
ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ - ΠΟΡΤΕΣ**

ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ Α.Ε.Γ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 76 122 43 ΑΙΓΑΛΕΩ (Στάση Πλατεία Δαβάκη)
ΕΚΘΕΣΗ: τηλ/fax 210 59 05 110, ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ: τηλ 210 55 78 722

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΕΙΟ
Ε.Γ. ΓΕΩΡΓΟΥΛΗ
ΔΡΥΟΠΙΔΕΣ ΚΥΘΝΟΥ

Γιώργος & Ειρήνη Γεωργούλη
Δρυοπίδα Κύθνου - 6942 423325
www.westcyclades.com

Για το νησί μας, που όλοι αγαπάμε

Ο Σύλλογος της Επισκοπής, από της ιδρύσεώς του, δηλαδή την δεκαετία του '90, νοιάζεται γι' αυτό τον τόπο που για όλους είναι μοναδικός και αγαπημένος.

Για την διατήρηση του φυσικού περιβάλλοντος, για την καθαριότητά του, για την σύσφιξη φιλικών, πατριωτικών σχέσεων, για τις παραδόσεις του νησιού, επίσης για την ανάδειξη του αρχαιολογικού χώρου, Βιόκαστρο, που βρίσκεται πλησίον της Επισκοπής.

Οι παππούδες και πατεράδες μας, έζησαν, καλλιέργησαν αυτό το κομμάτι της, με αγάπη, φροντίδα, γιατί αυτή ήταν η ζωή τους. Με την ανάπτυξη του νησιού χρίστηκαν τα πρώτα σπιτία, ανοίχτηκαν δύο δρομάκια για την εξυπηρέτηση των κατοίκων, αλλά και όλων εκείνων πατριωτών, επισκεπτών, που ήθελαν να κολυμπήσουν στα καθαρά νερά της Επισκοπής και να απολαύσουν το τοπίο.

Είναι ένας τόπος ξεχωριστός, ευλογημένος, από τον Άη Βλάση, το μικρό εκκλησάκι, που βρίσκεται χτισμένο στην άκρη του βράχου και κάθε χρόνο στις 11 του Φλεβάρη, έχει τη γιορτή του. Αργότερα αναπτύχθηκε ο οικισμός του Άη Βλάση, στην περιοχή που ξεκινάει ο αρχαιολογικός χώρος (αρχαίο νεκροταφείο). Ο Σύλλογος με την παρότρυνση και ενέργειες ενός εκ των προέδρων μας, με όρεξη και δυναμική κατάφεραν να φτιάξουν την όμορφη πλατεία, η οποία έχει γίνει τόπος συγκέντρωσης, 250 και πλέον ανθρωπων στο καλοκαιρινό γλέντι και όχι μόνο. Σήμερα συνεχίζεται η προσπάθεια να σωθεί αυτός ο τόπος. Χρειαζόμαστε την συνεργασία του Δήμου, Αστυνομίας, Λιμεναρχείου, Συνδέσμου και όλων των πατριωτών, επισκεπτών για να καταφέρουμε να επιλύσουμε τα προβλήματα, που συνεχώς κάθε χρόνο ανακύπτουν.

Κάθε καλοκαίρι τοποθετούνται μπαλόνια, για τη μη διέλευση σκαφών, εκεί που κολυμπάει ο κόσμος, επίσης τοποθετούνται κολωνάκια με σχοινί για την προστασία της άμμου με τα κρινάκια και αλμυρίκια. Χρόνια τώρα με την επιμέλεια των μελών, κατοίκων του Συλλόγου καθαρίζεται και προστατεύεται και προσφέρει σ' όλους χαρούμενες, ευτυχισμένες στιγμές. Δόθηκε ένας χώρος πάρκινγκ από έναν πατριώτη μας που λειτουργεί το Πουντάκι για τα αυτοκίνητα. Φέτος λοιπόν, ευελπιστούμε να καταφέρουμε πολλά περισσότερα.

Να δώσουμε να καταλάβουν όλοι, ότι η υποβάθμιση της παραλίας, δηλ. να πατιέται η άμμος από τα αυτοκίνητα, να ρίχνονται σκουπίδια (γόπες, μπουκάλια, πλαστικές σακούλες κλπ.) καταστρέφεται η φυσική χλωρίδα του τόπου και αυτό είναι αρνητικό για όλους. Σε λίγα χρόνια αν μείνει ανεξέλεγκτη αυτή η κατάσταση, όλοι θα γκρινιάζουμε, γιατί δεν γίνεται κάτι, όλοι μαζί λοιπόν «προσέχουμε για να έχουμε».

Δεν αποτελεί αυτό αντιπαράθεση μεταξύ μας, είναι θέμα που αφορά όλους και όλοι μαζί θα το λύσουμε. Είναι η πιο κοντινή παραλία δίπλα στο λιμάνι, αναπόφευκτα δέχεται χρόνο με το χρόνο περισσότερο κόσμο. Ανοικοδομούνται νέα κτίρια, διανοίγονται δρόμοι ξαφνικά. Υπάρχουν φυσικά δεκάδες λιμανάκια στην Κύθνο, που πρέπει να φροντίσουμε, όμως η Επισκοπή έχει προτεραιότητα, γιατί είναι ο τόπος

που θα δεχθεί τις πρώτες επικίνδυνες αλλαγές μετά το Μέριχα.

Με την ευκαιρία αυτού του κειμένου και της επικαιρότητας των γεγονότων, εύχομαι στο νέο Δήμαρχο Εμμ. Φίλιππα και στο Δ.Σ. συγχαρητήρια και εύχομαι να διοικήσουν επιτυχώς τα 4 επόμενα έτη, που θα έχουν την τύχη του νησιού στα χέρια τους. Επίσης να ευχαριστήσω τον απερχόμενο Δήμαρχο Αντ. Ζαμπέτα και το Δ.Σ. για όλα πραγματοποιήσα μέσα από τι δυσκολίες που αντιμετώπισαν. Ευχαριστώ την νεολαία που δραστηριοποιήθηκε και βρέθηκαν υποψήφιοι νέες, και υποψήφιοι νέοι, σ' όλα τα φετινά ψηφοδέλτια. Αυτό το γεγονός δημιουργεί ελπίδες για το μέλλον.

Ευελπιστώ προσωπικά, ότι όλοι μαζί θα ανταποκριθούν στις νέες προκλήσεις προοπτικές του Καλλιπράτη. Σημαντικές δράσεις νέων παρατηρούνται τα τελευταία χρόνια στον Αγροτικό Σύλλογο Δρυοπίδος, νέων στην Πατριωτική Στέγη, νέων της παρέμβασης, των Συλλόγων (Μέριχα, Φλαμπουριών, Νάουσας, Αγ. Δημητρίου κλπ.).

Θα ήθελα με την ευκαιρία αυτού του κειμένου να προτείνω κάποιες σκέψεις, προτάσεις, στόχους που ίσως βρουν αντίκρισμα. 1) Συνεργασίες με δραστήριους πατριώτες, πατριώτισσες, που έχουν γνώσεις, οράματα, πρωτοβουλίες για το νησί και τους Θερμιώτες, όπως π.χ. γίνεται από το Δήμο με τα Κύθνια, και επί σειρά ετών στο Σύνδεσμο Δρυοπιδέων η επιτυχής έκδοση Ημερολογίων, όπως έγινε και φέτος με την εξαιρετική δουλειά της κ. Μαριέττας Παπαμακαρίου - Φίλιππα και τον Δημ. Βιτάλη. 2) Σχεδίαση έργων ιεράρχηση για το άμεσο και έμμεσο μέλλον. 3) Ενημέρωση των πατριωτών για τις αποφάσεις και πορεία των έργων που πραγματοποιούνται.

Άρμεσι και μελλοντικοί στόχοι κατά την δική μου κρίση είναι:

- 1) Προώθηση και ολοκλήρωση των έργων των σφαγείων.
- 2) Στήριξη των τοπικών πανηγυριών, Συλλόγων για την συνέχιση της παράδοσης και σύσφιξης σχέσεων.
- 3) Συνέχιση της προσπάθειας συντήρησης μονοπατιών.
- 4) Προστασία των ακτών μας, η θάλασσα είναι πλούτος.
- 5) Πρόγραμμα ανακύκλωσης σε συνεργασία με φορείς για την ευαισθητοποίηση όλων μας.
- 6) Εγκατάσταση Βιολογικών Καθαρισμών.
- 7) Στέγαση των αρχαιολογικών ευρημάτων.
- 8) Βοήθεια λειτουργία, του Λαογραφικού Μουσείου που ανασκευάζεται.

Απαραίτητη η συνεργασία Δήμου, Συνδέσμου, Συλλόγων Χώρας, Δρυοπίδας, πατριωτών με γνώσεις και μεράκι, για να μην μείνουν οράματα, αλλά πράξεις που θα ωφεληθούν όλους μας.

Όλα μαζί δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν. Το σύνθημά μας Προγραμματισμός, σχεδίαση, ιεράρχηση στόχων, ευκαιρίες κονδυλίων από παντού.

Ο Δήμαρχος μας Εμμ. Φίλιππας έχει την εμπειρία ως Νομαρχιακός Σύμβουλος. Ας ευχηθούμε να πάνε όλα καλά.

Καλή δημιουργική χρονιά με υγεία.

ΠΟΠΗ ΜΑΡΤΙΝΟΥ - ΦΙΛΙΠΠΑ

Θερμιώτικα Νέα

Μέριχας... το λιμάνι του κινδύνου και της απογοήτευσης για τα μικρά παιδιά που κυκλοφορούν τις βραδινές ώρες στην παραλία του λιμανιού!

Έχει περάσει μεγάλο διάστημα από τότε που είχα ξαναγράψει στο «ΦΑΡΟ», για την παράλογη κυκλοφορία των αυτοκινήτων, τις βραδινές ώρες στην παραλία του λιμανιού! Προχωρώντας προς την καινούρια προβλήτα σου κόβεται η ανάσα να βλέπεις τα αυτοκίνητα να περνούν ξυστά από τα καροτσάκια των νεογέννητων μωρών, που οι μητέρες τους τόλμησαν να τα πάνε μια βολτίτσα στο μόλο!

Τι περιμένουν οι αρμόδιοι του νησιού; Να θρηνησουμε πρώτα κάποιο αθώο παιδικό θύμα; Και μετά να λάβουμε μέτρα; Μα τότε θα είναι πλέον πολύ αργά. Κύριοι υπεύθυνοι!

Το κυκλοφοριακό χάος που επιτρέπει τις βραδινές ώρες στο λιμάνι, είναι ανυπόφορο, μέχρι που σου σπάνε τα νεύρα. Θυμίζει αράπικο λιμάνι, άρτζι μπρούτζι και λουλάς. Και όποιον πάρει ο Χάρος.

Σε κανένα άλλο νησί των Κυκλάδων ή του Αργοσαρωνικού δεν υπάρχει αυτό το χάλι με την αλόγιστη κυκλοφορία των... κινητών φέρετρων, των αυτοκινήτων! Θες να κάνεις μια βολτίτσα το παιδί σου, το εγγονάκι σου, και τρέμει το φυλλοκάρδι σου μη τυχόν σου το σκοτώσουν οι «καμικάζι» της ασφάλτου, που όπου γουστάρουν κυκλοφορούν και λογαριασμό δεν δίνουν σε κανένα, αφού ουδείς τους ενοχλεί! Τι θα γίνει επιτέλους με Δήμαρχο της Κύθνου με αυτή την απαράδεκτη κατάσταση;

Το κακό πλέον παράγινε.

Κόψτε επιτέλους το γόρδιο δεσμό και απαγορεύστε τη βραδινή κυκλοφορία των αυτοκινήτων στην παραλία του Μέριχα, τουλάχιστον για ένα τρίωρο, από τις εννέα το βράδυ μέχρι τα μεσάνυχτα.

Κάθε καλοκαίρι τα ίδια και χειρότερα, κατάντησε πια κοροϊδία, όλο υποσχέσεις για κατασκευή περιφερειακών δρόμων και πράσινα άλσος.

Κάθεσαι στο καφενείο να αναπνεύσεις το ιώδιο της θάλασσας και σου πνίγει η μπόχα τα πνευμόνια από το διοξείδιο του άνθρακα.

Εδώ και τώρα να σταματήσει αυτό το βραδινό μαρτύριο με τα ρημάδοαυτοκίνητα.

Κύριε Δήμαρχε, με όλο το σεβασμό προς το πρόσωπό σας για την καλή διάθεση που επιδεικνύεται για την επίλυση των προβλημάτων του νησιού μας, όλος ο παιδόκοσμος του Μέριχα, σας ικετεύει να τους χαρίσετε τη χαρά να μπορούν να περπατούν γι λίγες ώρες, δίχως να κινδυνεύει η ζωούλα τους από τα τροχοφόρα.

Είναι γελοίο και απαράδεκτο κάποιους... κύριοι να χρησιμοποιούν τα αμάξια τους για αποστάσεις από την λιτσαρία τους τον Άγιο Ακίνδυνο. Ας περπατήσουν και λίγο, καλό θα τους κάνει.

Κόψτε επιτέλους εσείς με Δήμαρχο το γόρδιο δεσμό της κυκλοφορίας των αυτοκινήτων κατά τις βραδινές ώρες στην παραλία από 21.00-24.00, εκτός των περιπτώσεων που υπάρχει καράβι για άφιξη ή απόπλου.

Τα παιδιά του Μέριχα, μόνιμοι κάτοικοι και παραθεριστές θα σας ευγνωμονούν.

Να τοποθετηθεί μια πινακίδα, που να γράφει: «ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΓΕΝΙΚΩΣ Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΟΥ ΜΕΡΙΧΑ. ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΒΡΑΔΙΝΕΣ ΩΡΕΣ, ΕΝΝΕΑ ΜΕ ΔΩΔΕΚΑ».

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ν. ΛΕΒΑΝΤΗΣ

Ο ΓΚΡΙΖΟΣ ΒΡΑΧΟΣ

Κατεβαίνοντας τα τελευταία σκαλοπάτια πηγαίνοντας στην παραλία στα Μαρτινάκια, ακριβώς από κάτω βρίσκεται ο γκρίζος βράχος, είναι ο δικός μου βράχος, το ορμητήριο μου για τις κολυμβητικές εξορμήσεις μου προς τα Μικρά Μαρτινάκια, στο Αυλάκι και μερικές φορές φτάνοντας μέχρι το Φανάρι!

Στο βράχο κατεβαίνεις από ένα δύσβατο μονοπάτι, που τις περισσότερες φορές σκεπάζεται από φρύγανα, που καθιστούν αδύνατη την κατάβαση.

Χρόνια και χρόνια από μικρό παιδί είμαι δεμένος μ' αυτό το βράχο, που δεν τον αλλάζω ούτε με την πιο όμορφη παραλία.

Όταν ταξίδευα με τα φορτηγά καράβια, είχα την ευκαιρία να απολαύσω κολυμπώντας τις ομορφότερες πλαζ του κόσμου. Είναι στην Κούβα, στην Καραϊβική, ονομάζεται ΒΑΡΑΔΕΡΟ (VARADERO), μια φανταστική χωρίς τελειωμό παραλία, με χρυσή άμμο και πεντακάθαρη καταγάλανη θάλασσα.

Όμως καθώς κολυμπούσα μέσα σ' αυτόν τον αληθινό παράδεισο, έμένα η καρδιά μου νοσταλγούσε τον αγαπημένου μου ξεροβράχο στα Μαρτινάκια.

Όση ακεφιά κι αν έχει κανείς, μόλις πέσει στη θάλασσα αμέσως αλλάζει διάθεση, νοιώθει χαρά, κέφι και ανεπίωτη ευτυχία!

Η θάλασσα είναι η Μητέρα όλων μας, γιατί μέσα σ' αυτήν δημιουργήθηκε η ζωή, άλλωστε όλοι μας ερχόμαστε στον κόσμο κολυμπώντας εννέα ολόκληρους μήνες μέσα στην κοιλιά της μάνας μας.

Η μακρόχρονη επαφή μου με τούτο το βράχο μου έσωσε την εμπειρία να γνωρίσω το βυθό πιθαμή προς πιθαμή φτάνοντας μέχρι το Φανάρι.

Το χρώμα του πριν πολλά χρόνια ήταν μουντό, σκούρο, οι χειμωνιάτικες κακοκαιρίες του Πουνεντομαϊστρου, έκαναν τα αγγιμένα κύματα να ξεσπούν με ορμή κατά πάνω του, και με τον καιρό απέκτησε το γκριζωπό χρώμα. Τα απανωτά ραπίσματα στο πάνω μέρος του βράχου από τα κύματα, έχουν δημιουργήσει μια μικρή σπηλιά που ίσα, ίσα χωράει μέσα το μισό σώμα. Μετά το κούμπι ξαπλώνω στη μικρή σπηλιά, ανάβω ένα πουράκι και ονειρεύομαι με ανοιχτά μάτια... Ακούγοντας τη σφυρίκτρα του βαποριού, στρέφω το βλέμμα προς τον Άη Κιντύνη και βλέπω το καράβι να φουντάρει αρδρό, σε λίγο οι βαρκαρέοι διπλωρώνουν για να αποβιβάσουν τους επιβάτες, σαν

σε κινηματογραφική ταινία περνούν από μπροστά μου εικόνες του παλιού αγαπημένου Μέριχα.

Οι ταξιδιώτες αποβιβάζονται στο μικρό μόλο, εκεί που τώρα αράξουν τα ψαροκάικα, τα γαϊδουρομούλαρα σε παράταξη περιμένουν να κλείσουν αγώι.

Πέρα μεριά κατά τον Άγιο Κινδύνη, ο Μητσάκης με τον Μανώλα μόλις καλάρισαν και οι ροκάνες τρίζουν με ρυθμό, μέχρι να βγάλουν το σάκο στο γιάλο! Οι ψαρόβαρκες, άλλες με τα κουπιά, και κάποιες με πανιά ξανόγονται στο πέλαγος για το σκληρό θαλασσομεροκάματο. Σε λίγο μερικές χαρούμενες παιδικές φωνές από την παραλία με φέρνουν στην πραγματικότητα.

Ξαπλωμένος στη μικρή σπηλιά νοιώθω το κορμί μου να γίνεται κομμάτι του γκρίζου βράχου!

Με πλημμυρίζει μια νοσταλγία για τα περασμένα καλοκαίρια που διάβηκαν τόσο γρήγορα!

Πόσο θλίβομαι που τα καλοκαίρια της ζωής διαρκώς λιγοστεύουν, όταν είμαστε μικρά παιδιά νομίζαμε πως αυτά τα γλυκά καλοκαίρια δεν θάχουν τελειωμό!

Αλίμονο όμως, όλα τα όμορφα πράγματα στη ζωή, κάποτε φτάνουν στο τέλος τους.

Νεαρός ξεκίνησα τη ναυτική μου σταδιοδρομία, ταξίδεψα πολύ, γνώρισα μακρινά λιμάνια, είδαν τα μάτια μου πράγματα και θαύματα.

Πολλές φορές κροσάρισα με τα καράβια όλους τους ωκεανούς, όμως σαν βρίσκομαι πάνω σε τούτο τον αγαπημένο ξεροβράχο θαρρώ πως όλα όσα είδα κι έζησα, δεν ήταν παρά ένα όνειρο!

Έχω την εντύπωση, ότι ποτέ δεν απομακρύνθηκα από τούτο το πανέμορφο νησάκι που τόσο λάτρεψα, όμως όταν τα όνειρα τελειώσουν, όλα σβήνουν και χάνονται. Ονειρεύομαι, άμα η «τραβεραδά» της ζωής φτάσει στην Ιθάκη της, να βρεθώ ξαπλωμένος πάνω στο γκρίζο βράχο, και κλείνοντας τα μάτια μου ν' ακούω τη θάλασσα να ξεθυμαίνει ψιθυριστά στο βράχο, ενώ συγχρόνως θα σβήνει η πνοή μου κι αυτή ψιθυριστά, σαν την πνοή της θάλασσας, κάνοντας το κορμί μου ένα με το βράχο.

Και όταν η αλμύρα της θάλασσας μεταμορφώσει το άψυχο κορμί σε σκόνη, ένας δυνατός άνεμος να τη σκορπίσει προς αυτή τη μεριά της θάλασσας, που τόσο πολύ αγάπησα στη ζωή μου!

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ν. ΛΕΒΑΝΤΗΣ

Καπετάνιος Ε.Ν.

ΕΚΠΛΗΣΗ ΑΠΟ ΝΕΑΡΗ ΘΕΡΜΙΩΤΙΣΣΑ

Ευτυχώς(!) τα παιδιά, οι νεαροί πτυχιούχοι, έχουν οπούλιαστεί με την αγάπη για τα Θερμιά...

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η Κατερίνα Γεωργίου Καλλιπρά, σπουδαστριά - ήδη πτυχιούχος - στο Ανώτατο Τεχνικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Πειραιά - Τμήμα Πολιτικών Δομικών Έργων, που στην πτυχιακή της εργασία [και σε συνεργασία με την συνάδεσφο της Ελένη Βεργέτη], ασχολήθηκε με το θέμα: «ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΙΑΜΑΤΙΚΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ ΤΗΣ ΚΥΘΝΟΥ» συγκεντρώνοντας σημαντικό υλικό, που περιέχεται σε ένα τόμο με φωτογραφίες, τοπογραφικά και πληροφορίες για το έργο παρελθόν των δικών μας λουτρών!

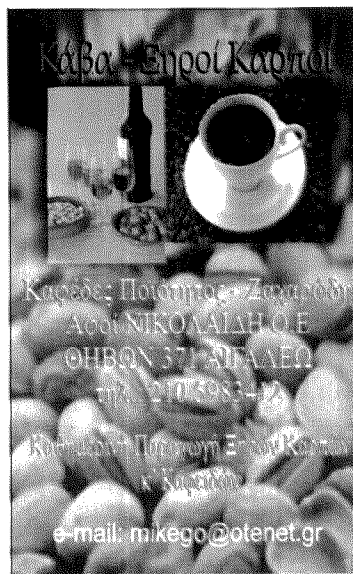
Στον τόμο αυτό, καταγράφονται λεπτομέρειες για τις πηγές, συγκριτικά στοιχεία άλλων λουτροπόλεων και στοιχεία ακόμη και οικονομικά, για την σημερινή δυνατότητα εκμεταλλεύσεως και συστηματικής επαναλειτουργίας τους.

Κατερίνα, ειδικρινά Συγχαρητήρια και «Εις Ανώτερα»... περιμένουμε και τη μεταπτυχιακή σου εργασία.

Σε επόμενο φύλλο, θα δημοσιεύσουμε αποσπάσματα από την άνω εργασία.

Με αγάπη και εκπλήξη

MARIETTA ΓΕΩΡΓΟΥΛΗ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΓΚΟΥΜΑΣ

Επισκευές Ψυγείων
Πλυντηρίων, Κουζινών
Τοποθετήσεις - Συντηρήσεις Κλιματιστικών

Τηλ.: 210 5905009, 6945 765204

ΤΑΧΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΥΘΝΟ ΚΑΤΟΠΙΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΗΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

Πραγματοποιήθηκαν κι εφέτος τα Θερμιάτικα Κάλαντα την παραμονή της Πρωτοχρονιάς και ακούστηκαν σε πάρα πολλά σπίτια, που μας

υποδέχονται πάντοτε με μεγάλη αγάπη και καρτερία.

Αυτό οφείλεται σε όλους σ' εσάς μικρούς, μεγάλους, οργανοπαίκτες, σ' εσάς που διαθέσατε τα αυτοκίνητά σας.

Τα φετινά κάλαντα τα έγραψε ο συμπατριώτης μας Μανώλης Γονίδης (Μανωλάκος).

Ο Σύνδεσμος σε όλους εσάς εκφράζει τις άπειρες ευχαριστίες του.

ΚΑΛΑΝΤΑ 2011

*Αρχή - μηνία και αρχή - χρονιά
ο Σύνδεσμος με τα βιολιά
σας εύχεται «Υγεία»
να σας δίνει η Παναγία!*

*Τα χρόνια... επεράσανε
και στα Θερμιά ξεχάσαμε
το γάλα στο «θηλάκι»
που φερναν με το δισάκι!*

*Δεν έχουν λούντζα στη μπρουνιά
κι ούτε νερό στην κουρκουνιά
πρωί - πρωί στον Άγιο Βλάση
ποιος μπορεί να τα ξεχάσει;*

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΟΝΙΔΗΣ (ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ)

Οι συμπατριώτες μας που συμμετείχαν στα φετινά κάλαντα κατά κλιμάκιο είναι:

Κλιμάκιο Βοτανικού

Φρ. Τζιωτάκη, βιολί
Δημ. Μπουρίτης (Κούτρος), λαούτο
Βάσω Φραγκουλάκη
Ειρ. Μπούκη
Στεφ. Λούκας
Κατερινέτα Χριστάκου
Γιάννης Λαρεντζάκης (της Πελέγρας)
Δημ. Γκούμας (Μοναχογιός)
Γιάννης Κυριακόπουλος
Πόπη Ξανθάκου - Παπαγεωργίου
Παιδιά:
Ανδρέας Φ. Γιαννιτσάνη
Μανώλης Φ. Γιαννιτσάνη
Βάσια Παπαδογιάννη (του Γιάννη και Πελεργή)
Ασπασία Γονίδη (του Μηχανικού)
Λίτσα Μανώλικα

Κλιμάκιο Νοτίων Προαστίων

Άννα Ε. Βιτάλη, αρχηγός κλιμακίου
Στέλιος Σ. Βιτάλης, οδηγός
Δημήτρης Ε. Βιτάλης, οδηγός, κιθάρα, γιουκα-
λίλι
Ολυμπία Δ. Λαρεντζάκη, βιολί
Παναγιώτης Α. Ζερβάκης (εγγονός Ιωάννη
Γονιδάκη, τέως προέδρου του Συνδέσμου), κιθά-
ρα, γιουκαλίλι
Ιωάννης Α. Ζερβάκης
Κατερίνα Δ. Λαρεντζάκη

Κλιμάκιο Κεντρικού Αιγάλεω

Μιχάλης Ζαμπέτας, αρχηγός
Γιώργος Φρ. Γονιδάκης, συνοδός
Γιώργος Γαμπιεράκης, βιολί
Ηλίας Κουτλής, λαούτο
Παιδιά:
Θοδωρής Γονίδης
Πελαγία Φίλιππα
Μαρία Γιαννητσάνη
Δημήτρης Κοντογιάννης

Κλιμάκιο Αριστερού Αιγάλεω

Γεώργιος Κ. Λαρεντζάκης, αρχηγός
Δημήτριος Ιων. Βιτάλης, συνοδός
Ευάγγελος Ζαρμπούτης, λαούτο
Μαρκέλα Τζανέ, βιολί
Παιδιά:
Χριστίνα Παπουτσόγλου (εγγονή της Καλυ-
πούς του Μιχάλη του Δημητράκη)
Βάσια Ιακ. Γονιδάκη (του Μήλα)

Κλιμάκιο Λόφου Αξιωματικών

Γιώργος Μαρτίνος (Αξάς), οδηγός, αρχηγός
Δημήτρης Γονίδης, οδηγός
Γιάννης Μαρτίνος (Αξάς)
Δημήτρης Μαρτίνος (Αξάς)
Μάριος Φιλιππίος, βιολί
Νίκος Γονίδης, λαούτο
Γιώργος Γονίδης, βιολί
Γιάννης Τουμπακάρης, βιολί
Γιαννούλης Λαρεντζάκης
Κώστας Θουλοβασιλείος
Πόπη Θουλοβασιλείου
Γιάννης Θουλοβασιλείος

Κλιμάκιο Περιστερίου

Δημήτριος Κων. Λαρεντζάκης (Καϊντιέρης)
Αντώνιος Φίλιππας (Πατεστάκης)
Μαρία Κώνστα
Κωνσταντίνος Ιωάν. Λουλουδάς
Δημήτριος Ιωάν. Λουλουδάς
Δημήτριος Στεφόπουλος, βιολί
Μαρία Πελουμή, λαούτο

Κλιμάκιο Ασπροπύργου- Ελευσίνας

Σταμάτης Μαυράκης, βιολί
Πέτρος Μαυράκης, οδηγός
Φραγκίσκος Γονιδάκης, λαούτο
Γιάννης Λαρεντζάκης

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΜΑΣ ΣΤΕΓΗ

■ Το απόγευμα της Κυριακής της 28ης Νοεμβρίου 2010 ένα ξεχωριστό γεγονός για παιδιά και όχι μόνο πραγματοποιήθηκε στην Πατριωτική Στέγη του Συνδέσμου.

Μουσικοί ήρθαν και έπαιξαν ζωντανά για τα παιδιά φλάουτο, σαξόφωνο, κιθάρα και πιάνο, ενώ τη συναυλία επένδυσε με τη βε-

της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας του Συνδέσμου μας, του Συνδέσμου Δρυοπιδέων Κύθνου.

Όπως είχιστε τα τελευταία χρόνια, έτσι και φέτος, την εκδήλωση πλαισίωσαν με τις αγγελικές φωνές, το κέφι και τη ζωντανία τους θερμιωτόπουλα που με τη συνοδεία αρμονίου τραγούδησαν

λούδινη φωνή της μια τραγουδίστρια. Η διάρκεια και το ρεπερτόριο ήταν προσεκτικά διαλεγμένα για τα παιδιά, ενώ εκτός από ψυχαγωγία, τα παιδιά και οι συνοδοί τους έμαθαν για τα συγκεκριμένα μουσικά όργανα μέσα από διάφορα πειράματα και παιχνίδια στα οποία συμμετείχαν τα παιδιά.

Η Στέγη γέμισε από ήχους, ρυθμούς μελωδίες και παιδικές φωνές που τραγούδησαν μαζί με τους μουσικούς και στο τέλος με ανυπομονησία και αστείρευτη διάθεση για μάθηση περιεργάστηκαν τα μουσικά όργανα, ενώ οι μουσικοί μας τους έδειξαν πώς παίζονται και δοκίμασαν να παίξουν κι αυτά λίγο.

Νομίζω πως ήταν μια βραδιά που όλοι όσοι παραβρέθηκαν την απόλαυσαν.

Ο Σύνδεσμος Δρυοπιδέων, από την αρχή της ύπαρξής του έχει συντελέσει στο να έχουν οι Θερμιώτες ένα αρκετά υψηλό αισθητικό και πολιτιστικό επίπεδο. Και συνεχίζει την προσπάθεια.

Συγχαρητήρια στο Σύνδεσμο Δρυοπιδέων για τη προσφορά αυτή πολιτισμού.

■ Στις 23 Ιανουαρίου 2011, στην Πατριωτική Στέγη, πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση του φετινού ημερολογίου και η κοπή

χριστουγεννιάτικες μελωδίες. Και επειδή θερμιωτική γιορτή χωρίς τα παραδοσιακά μας τραγούδια δεν γίνεται (ας είναι καλά μια γνήσια στην ψυχή θερμιωτίσση, η Βάσω η Φραγκουλάκη, που μου το επισήμανε), δεν θα μπορούσαν να λείψουν τα βιολιά, τα λαούτα, ο Μάης, τα Μελιτζανιά, τα θερμιωτικά κάλαντα που μας έφεραν μια αύρα από το νησί μας στην καρδιά και το μυαλό μας συγκίνηση και νοσταλγία.

Προσωπικά θα ήθελα να συγχαρώ και να ευχαριστήσω συνάμα όλα τα παιδιά που έλαβαν μέρος στη γιορτή αυτή του Συνδέσμου είτε τραγουδώντας, είτε παίζοντας βιολί ή λαούτο, θερμιωτόπουλα και μη, τους γονείς που πάντα τρέχουν αφιερώνοντας τον πολύτιμο χρόνο τους για να συμμετέχουν τα παιδιά τους σε τέτοιες εκδηλώσεις, όλους όσους βοήθησαν για την καλύτερη οργάνωση και ιδιαίτερα τον κ. Φραγκίσκο Τζιωτάκη που πάντα πρόθυμα και ταπεινά προσφέρει την πολύτιμη γνώση και εμπειρία του για τη διάδοση της θερμιωτικής παράδοσης, ο οποίος οργάνωσε τα παιδιά που έπαιξαν βιολί και λαούτο και πρωτοστάτησε με το βιολί του.

Και του χρόνου, να είμαστε όλοι καλά.

ΑΝΤΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΝΟΤΑ

Παιδική γιορτή

Μεγάλη επιτυχία σημείωσε η φετινή παιδική γιορτή, που με τις χαρούμενες φωνές τους γέμισαν την Πατριωτική Στέγη.

Το πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα το ανέλαβε η συμπατριωτίσση

μας Δήμητρα Αλέξη Λαμπροπούλου, που εισέπραξε πολλά συγχαρητήρια για την άφογη εμφάνιση και την διασκέδαση των παιδιών μας.

Ο πλούσιος και νόστιμος μπουφές που συνόδεψε την παιδική γιορτή, ήταν προσφορά των συμπατριωτισσών μας Αλίκη και Ειρήνη Παπαμακαρίου.

Πλούσια δώρα προσέφερε και φέτος στα παιδιά ο Σύνδεσμός μας.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

■ *ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 3η σελίδα*
σιμοποιήσουν ενδημικά, ανθεκτικά αμερικανικά είδη (άγρια μέχρι τότε, καθώς οι ινδιάνοι ουδέποτε επιδόθηκαν στην αμπελουργία), όπως τα *Vitis rotundifolia*, *V. labrusca*, *V. riparia* κ.ά., συνήθως μετά από υβριδισμό με ευρωπαϊκές ποικιλίες *V. vinifera*. Όταν, από το 18ο αιώνα και έπειτα, μεταφέρθηκαν τέτοιες υβριδικές ποικιλίες στην Ευρώπη, το ωίδιο και ο περονόσπορος προκάλεσαν μεγάλες καταστροφές στους Γαλλικούς αμπελώνες (μέσα 19ου αιώνα). Η εισαγωγή καθαρών αμερικανικών ποικιλιών για να αντιμετωπιστεί το κακό, συνοδεύτηκε από την εισαγωγή της φυλλοξήρας, που πλέον σχεδόν εξολόθρευσε τα γαλλικά αμπέλια - και όχι μόνο: στο πρώτο μισό του 20ού αιώνα επλήξε πολύ σοβαρά τη Βόρειο Ελλάδα. Τα προβλήματα αυτά λύθηκαν με τη μελέτη και καλλιέργεια "διηπειρωτικών" υβριδίων, ανθεκτικών μεν, αλλά με μορ-

φολογία και καρπό όμοιο με των πατροπαράδοτων ευρωπαϊκών ποικιλιών.

Τέλος, αναφερόμενοι στα νεότερα ελληνικά πράγματα, να πούμε ότι η ελληνική αμπελουργία υπέστη σχεδόν ολοκληρωτική καταστροφή κατά την επανάσταση του 1821, αλλά κατόπιν γρήγορα οι καλλιεργούμενες εκτάσεις αποκαταστάθηκαν και μάλιστα αυξήθηκαν. Μεγάλο μέρος αυτών όμως, κυρίως στην Πελοπόννησο, φυτεύτηκε πλέον όχι με αμπέλο για οινοποίηση, αλλά με σταφιδάμπελο: η κορινθιακή σταφίδα ήταν το κύριο εξαγωγικό προϊόν και στύλος της εθνικής οικονομίας του νεοσύστατου κράτους, με ανοδικές τάσεις μέχρι και το τέλος του 19ου αιώνα. Ας σημειωθεί ότι η σταφίδα αυτή συνήθως προοριζόταν για παραγωγή ξηροσταφιδίτη οίνου στο εξωτερικό - κυρίως στη Γαλλία, που εκείνα τα χρόνια, όπως είδαμε, έχανε τα αμπέλια της από τη φυλλο-

ξήρα. Σε αυτές και τις επόμενες δεκαετίες η αμπελουργία συνολικά αναπτύχθηκε και οι αντίστοιχες εκτάσεις στην ελληνική επικράτεια αυξήθηκαν, ειδικά με τις προσαρτήσεις της Θεσσαλίας, της Μακεδονίας και της Κρήτης. Έως τα μέσα όμως του 20ού αιώνα είχε επέλθει ξανά σημαντική πτώση, οφειλόμενη στην επιδημία φυλλοξήρας που έπληξε τη Μακεδονία, αλλά και στις πολυτάραχες ιστορικές συγκυρίες. Σημαντικό πάντως για την ελληνική οινοποιία από την επανάσταση και ένθεν είναι ότι στην περίοδο αυτή μπήκαν οι βάσεις της ελληνικής οινολογίας και της -επιστημονικού πλέον επιπέδου- παραγωγής κρασιού ελεγχόμενης και υψηλής ποιότητας, που ξέφυγε από τα δεδομένα του πατροπαράδοτου σπιτικού κρασιού και του -συχνά άθλιου εκείνα τα χρόνια- κρασιού των καπηλειών.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ

(του Απίθανου)

Βιολόγος, φοιτητής Οινολογίας